

Den Europæiske Unions Tidende

C 371 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang

20. december 2011

Informationsnummer

Indhold

Side

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

SESSIONEN 2010-2011

Mødet den 7. oktober 2010

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 8 E af 13.1.2011.

*De vedtagne tekster af 7. oktober 2010 om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske
Politiakademi for regnskabsåret 2008 er offentliggjort i EUT L 320 af 7.12.2010.*

VEDTAGNE TEKSTER

Torsdag den 7. oktober 2010

2011/C 371 E/01	Mangler i beskyttelsen af menneskerettigheder og retfærdighed i Den Demokratiske Republik Congo Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om mangler ved beskyttelsen af menneskerettighederne og retsstatsprincipperne i Den Demokratiske Republik Congo	1
2011/C 371 E/02	Verdensdagen mod dødsstraf Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om Verdensdagen mod dødsstraf	5
2011/C 371 E/03	EU's indsats vedrørende olieefterforskning og -udvinding i Europa Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om EU's foranstaltninger i forbindelse med olieudvinding og -efterforskning i Europa	10
2011/C 371 E/04	Konference om den biologiske mangfoldighed - Nagoya 2010 Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om EU's strategiske mål med henblik på det 10. møde i parts-konferencen under konventionen om den biologiske mangfoldighed (biodiversitetskonventionen - CBD), der afholdes i Nagoya (Japan) fra den 18. til den 29. oktober 2010	14

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 371 E/05	Basel II og revision af kapitalkravsdirektivet (CRD 4) Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om Basel II og revision af kapitalkravsdirektiverne (CRD 4) (2010/2074(INI))	22
2011/C 371 E/06	Sundhedssystemer i Afrika syd for Sahara og global sundhed Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om sundhedssystemer i Afrika syd for Sahara og global sundhed (2010/2070(INI))	30
2011/C 371 E/07	EU's samhørigheds- og regionalpolitik efter 2013 Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om EU's samhørigheds- og regionalpolitik efter 2013	39
2011/C 371 E/08	Fremtiden for Den Europæiske Socialfond Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om Den Europæiske Socialfonds fremtid	41

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet

Torsdag den 7. oktober 2010

2011/C 371 E/09	Udvidelse af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, som ikke allerede er omfattet af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet ***II Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. oktober 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udvidelse af forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er omfattet af disse forordninger udelukkende på grund af deres nationalitet (11160/4/2010 – C7-0208/2010 – 2007/0152(COD))	44
2011/C 371 E/10	Udnævnelse af et medlem af Revisionsretten (Lazaros Stavrou Lazarou - CY) Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om den foreslåede udnævnelse af Lazaros Stavrou Lazarou til medlem af Revisionsretten (C7-0188/2010 – 2010/0818(NLE))	45
2011/C 371 E/11	Udnævnelse af et medlem af Revisionsretten (Gijs M. de Vries - NL) Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om den foreslåede udnævnelse af Gijs M. de Vries til medlem af Revisionsretten (C7-0191/2010 – 2010/0819(NLE))	46
2011/C 371 E/12	Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Spanien/Galicia Textiles Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/003 ES/ Galicia Textiles, Spanien) (KOM(2010)0437 - C7-0205/2010 - 2010/2136(BUD))	46
	BILAG	48

Torsdag den 7. oktober 2010

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Mangler i beskyttelsen af menneskerettigheder og retfærdighed i Den Demokratiske Republik Congo

P7_TA(2010)0350

Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om mangler ved beskyttelsen af menneskerettighederne og retsstatsprincipperne i Den Demokratiske Republik Congo

(2011/C 371 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om DR Congo, særlig beslutning 17. januar 2008 om situationen i Den Demokratiske Republik Congo og voldtægt som krigsforbrydelse ⁽¹⁾ og beslutning af 17. december 2009 om voldshandlingerne i Den Demokratiske Republik Congo ⁽²⁾, der vedrører bevæbnede grupperes seksuelle voldshandlinger og de vedvarende menneskerettighedskrænkelser i landet; der henviser til sin beslutning af 7. maj 2009 om ligestillingsaspektet i EU's eksterne forbindelser og fredsopbygning/nationsopbygning ⁽³⁾,
- der henviser til den foreløbige FN-rapport om massevoldtægter i DR Congo, »Rapport préliminaire de la mission d'enquête du Bureau Conjoint des Nations Unies aux Droits de l'Homme sur les viols massifs et autres violations des droits de l'homme commis par une coalition de groupes armés sur l'axe Kibua-Mpofi, en territoire de Walikale, province du Nord-Kivu, du 30 juillet au 2 août 2010«, der blev offentliggjort den 24. september 2010,
- der henviser til Cotonou-partnerskabsaftalen, der blev undertegnet i juni 2000,
- der henviser til Rådets konklusioner af 27. oktober 2009 om De Store Søers Område,
- der henviser til Rådets erklæring af 10. oktober 2008 om situationen i den østlige del af DR Congo,
- der henviser til Rådets fælles aktion 2009/769/FUSP af 19. oktober 2009 om ændring af fælles aktion 2007/405/FUSP om Den Europæiske Unions politimission vedrørende reformen af sikkerhedssektoren og dens retlige grænseflade i Den Demokratiske Republik Congo (EUPOL RD Congo),
- der henviser til EUSEC RD Congo-missionen til reform af sikkerhedssektoren, der blev etableret i juni 2005, Rådets fælles aktion 2005/355/FUSP af 2. maj 2005 om Den Europæiske Unions rådgivnings- og bistandsmission vedrørende reform af sikkerhedssektoren i DR Congo),
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1856 (2008) om MONUC's mandat,

⁽¹⁾ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 83.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0118.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0372.

Torsdag den 7. oktober 2010

- der henviser til resolution 1925 (2010) fra FN's Sikkerhedsråd, der specificerer mandatet for FN's stabiliseringsmission i DR Congo (MONUSCO),
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner nr. 1325 (2000) og 1820 (2008) om kvinder, fred og sikkerhed og nr. 1888 (2009) om seksuel vold mod kvinder og børn under væbnede konflikter, hvori det understreges, at alle stater har et ansvar for at sætte en stopper for straffriheden og retsfølge dem, der er ansvarlige for forbrydelser imod menneskeheden og krigsforbrydelser, herunder vold af seksuel og anden karakter rettet mod kvinder og piger,
 - der henviser til den nye lov om seksuel vold, som DR Congos parlament vedtog i 2006 med det formål at fremskynde retsforfølgelsen i voldtægtssager og skærpe straffene,
 - der henviser til EU-Rådets handlingsplan om ligestilling mellem kønnene i udviklingssamarbejdet, som skulle sikre, at ligestillingsaspektet integreres i EU's arbejde med partnerlande på alle planer,
 - der henviser til, at FN's generalsekretær i marts 2010 udpegede en særlig repræsentant for seksuel vold i væbnede konflikter,
 - der henviser til den fælles erklæring af 27. august 2010 fra EU's højtstående repræsentant Catherine Ashton og EU's udviklingskommissær Andris Piebalgs om voldshandlingernes genopblussen i Nord Kivu i DR Congo,
 - der henviser til FN-generalsekretærens rapport af 23. august 2010 om bevæbnede gruppers seneste massevoldtægter mod civile i den østlige del af DR Congo,
 - der henviser til den rolle, som EU's krisestyring har spillet for gennemførelsen af UNSC-resolution 1325 og 1820 ved som led i den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik at indplacere særlige rådgivere eller koordinatore for kønsspørgsmål i hver krisestyringsmission over hele verden,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at Atul Khare, FN's undergeneralsekretær for fredsbevarende operationer, har rapporteret til FN's Sikkerhedsråd, at mere end 500 mennesker, heriblandt unge piger, kvinder i en alder på op til 75 år og spædbørn af begge køn, i perioden fra den 30. juli 2010 til den 4. august 2010 blev udsat for massevoldtægter i det østlige Congos minedistrikt – angiveligt begået af oprørere og militser,
- B. der henviser til, at der er begået seksuelle overgreb i nærheden af de fredsbevarende FN-styrkers lejr, der ligger kun få km fra byen Luvungi; der henviser til, at FN-medarbejdere øjensynlig vidste, at oprørerne havde besat Luvungi by og de omkringliggende landsbyer i det østlige Congo dagen efter, at angrebene begyndte den 30. juli 2010, men at FN's hovedkvarter i New York først to uger senere fik kendskab til voldtægterne,
- C. der henviser til, at FN's stabiliseringsmission i DR Congo (MONUSCO) i henhold til kapitel VII i FN-pagten har mandat til at bruge alle nødvendige midler til at udføre sin beskyttelsesopgave, herunder til at sikre en effektiv beskyttelse af civilbefolkningen, humanitært personel og menneskerettighedsforkæmpere, når disse er i overhængende fare for at blive udsat for fysisk vold fra enhver congolesisk eller udenlandsk væbnet gruppes side, og til at støtte regeringens bestræbelser på at bekæmpe straffrihed og sikre beskyttelse af civile mod krænkelser af internationale menneskerettigheder og humanitær ret, herunder alle former for seksuel og kønsbaseret vold,
- D. der henviser til, at kampene mellem den congolesiske hær, Mai Mai-militsen og tropper fra FDLR (De Demokratiske Styrker til Befrielse af Rwanda), FPJC (Folkefronten for Retfærdighed i Congo) og LRA (Herrens Modstandshær) til trods for MONUSCO's tilstedeværelse har krævet 6 millioner menneskeliv siden 1998 og stadig er direkte eller indirekte årsag til tusindvis af dødsfald, umådelige lidelser, fattigdom samt intern fordrivelse af mennesker hver måned, samtidig med at situationen i flygtningelejrene er i stadig forværring,

Torsdag den 7. oktober 2010

- E. der henviser til, at den congolesiske hær soldater har været impliceret i drab på og voldtægt af hundredvis af civile; der henviser til, at voldtægterne, tvangsrekrutteringen af civile og børn til militærtjeneste og de alvorlige menneskerettighedskrænkelser i det østlige DR Congo, begået af såvel oprørstropper fra LRA og kombattanter fra FDLR som af den congolesiske hær selv, fortsætter,
- F. der henviser til, at voldtægt som krigsvåben er blevet chokerende almindeligt i det østlige Congo, hvor der ifølge FN sidste år blev rapporteret mindst 8 300 voldtægter, mens mange flere aldrig bliver rapporteret; der henviser til, at der ifølge FN's højkommissær for flygtninge blev rapporteret om voldtægt af mindst 1 244 kvinder i løbet af første kvartal af 2010, hvilket svarer til et gennemsnit på 14 voldtægter om dagen; der finder, at seksuel og kønsbaseret vold til enhver tid må anses for en krigsforbrydelse og en forbrydelse mod menneskeheden,
- G. der henviser til at voldtægt systematisk anvendes af en række væbnede bevægelser, herunder også DR Congos regulære hær, som led i en taktisk terrorbaseret krigsførelse og som et middel til at opnå militære og økonomiske mål; der påpeger, at overgrebene på kvinder bevidst begås for øjnene af deres familier eller samtlige beboere i deres landsby med det formål at indgyde samfundet frygt; der påpeger, at disse voldshandlinger ofte koster kvinderne deres plads i samfundet og deres evne til at sørge for deres børn, hvortil kommer, at de ofte smittes livsvarigt med aids-virus,
- H. der henviser til, at de civile og militære anklagemyndigheders undladelse af at iværksætte uvildige undersøgelser med henblik på at retsforfølge gerningsmændene til menneskerettighedskrænkelser har gjort gruppevoldtægter og seksuelle overgreb til et hverdagsfænomen for indbyggerne i Congo, hvilket har skabt en form for »accept« af menneskerettighedskrænkelser i området,
- I. der henviser til, at den congolesiske hær fortsat ikke råder over de nødvendige menneskelige, tekniske og finansielle ressourcer til at varetage sine opgaver i landets østlige provinser, hvilket sammen med hærens manglende disciplin og uddannelse fortsætter med at undergrave dens rolle i forbindelse med beskyttelse af befolkningen og genoprettelse af freden,
- J. der henviser til, at mange ngo'er har iagttaget en stigende undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere, journalister, oppositionsledere, ofre og vidner i DR Congo i løbet af det sidste år, bl.a. i form af drab, ulovlige anholdelser, retsforfølgning, telefontrusler og gentagne indkaldelser til efterretningstjenesternes kontorer,
- K. der henviser til, at krigsforbryderen Bosco Ntaganda stadig ikke er blevet arresteret, men tværtimod er blevet udpeget til en ledende stilling i de fælles militære operationer, de congolesiske og rwandiske styrker foretager i det østlige DR Congo; der konstaterer, at den tidligere congolesiske leder Jean-Pierre Bemba Gombo er stillet for Den Internationale Straffedomstol under anklage for krigsforbrydelser, herunder voldtægt,
- L. der henviser til, at den ulovlige handel med mineraler i DR Congo gør det muligt for mange aktører at fortsætte med købe mineraler i områder, der kontrolleres af oprørsgrupper, hvormed de finansierer disse oprørsgrupper, hvilket er en faktor, der giver næring til og forværrer konflikten,
- M. der henviser til, at det nyligt vedtagne amerikanske lov om »konfliktmineraler« er et forsøg på at forhindre de amerikanske forbrugere i at købe mobiltelefoner, computere og andre hightech-teknologier fremstillet af amerikanske virksomheder, som benytter mineraler købt fra miner, der kontrolleres af oprørere; der påpeger, at amerikanske virksomheder, herunder producenter af mærkevarer i elektronikbranchen, mineralforarbejdningsvirksomheder og juvelerer, ifølge denne lov hvert år skal meddele den amerikanske Securities Exchange Commission, om der i deres produkter indgår noget guld, tantal eller cassiterit, som enten er direkte importeret fra DR Congo eller uds muglet via de ni nabolande,
1. fordømmer på det stærkeste de massevoldtægter og andre menneskerettighedskrænkelser mod mindst 500 kvinder og børn, der blev begået mellem den 30. juli 2010 og 4. august 2010 i Nord-Kivu-provinsen af De Demokratiske Styrker til Befrielse af Rwanda (FDLR), en hutu-oprørsgruppe og Mai Mai-militsen, samt de krænkelser, som blev begået i andre egne af Nord- og Syd-Kivu;

Torsdag den 7. oktober 2010

2. kræver, at alle aktører gør en forstærket indsats for at bekæmpe straffriheden, og at voldshandlingerne og krænkelse af menneskerettighederne i DR Congo øjeblikkeligt ophører; understreger behovet for en yderligere indsats for at bringe de lokale og udenlandske væbnede grupper aktivitet i det østlige DR Congo til ophør;
3. opfordrer FN og DR Congos regering til at iværksætte en uvildig og tilbundsående undersøgelse af begivenhederne med henblik på at sikre, at de ansvarlige for overtrædelser af menneskerettighederne og af den internationale humanitære folkeret stilles til ansvar og retsforfølges efter congolesisk og international ret;
4. er dybt foruroliget over, at MONUSCO ikke har kunnet udnytte sit mandat og sine magtanvendelsesregler til at sørge for beskyttelse mod væbnede oprørsbevægelser massive voldtægter og andre menneskerettighedskrænkelser i nærheden af de fredsbevarende styrkers base; anerkender ikke desto mindre, at der fortsat er behov for dets tilstedeværelse, og kræver, at der gøres enhver indsats for, at det uhindret kan udøve sit mandat med henblik på at beskytte dem, der er truet;
5. opfordrer FN's Sikkerhedsråd til som et hasteanliggende at træffe enhver mulig foranstaltning for effektivt at forhindre alle yderligere angreb på civilbefolkningen i de østlige provinser af DR Congo og til at yde lægelig, juridisk, social, humanitær og anden bistand til ofre; kræver en effektiv implementering af MONUSCO's nye adfærdskodeks og nedsættelse af en følgegruppe til overvågning af menneskerettighedssituationen;
6. understreger det presserende behov for at finde en politisk løsning på den væbnede konflikt; opfordrer DR Congos regering til i tæt samarbejde med det internationale samfund og AU at sørge for sikre og stabile forhold for befolkningen i det østlige Congo og opfordrer alle væbnede grupper i DR Congo til at indstille alle angreb, respektere menneskerettighederne og straks genoptage dialogen i forbindelse med fredsprocessen;
7. anmoder om en øjeblikkelig forøgelse af kvinders deltagelse i alle initiativer, der sigter mod en løsning på konflikten i DR Congo, herunder som mæglere, forhandlere og i processerne til gennemførelse af konfliktløsningstiltag;
8. understreger, at genopbygningen og reformen af retsvæsenet (med henblik på at inkorporere en forebyggelses- og beskyttelsesdimension og bekæmpe straffrihed i forbindelse med seksuel vold) og bistanden til og reintegrationen af ofre bør være centrale elementer i de støtteprogrammer, der skal finansieres; opfordrer i den forbindelse til, at sagerne om massevoldtægter i det østlige DR Congo henvises til Den Internationale Straffedomstol;
9. understreger, at oprettelsen af en egentlig national hær bør være en prioriteret humanitær målsætning i DR Congo; gentager, at der er behov for uddannelse og anstændige lønninger for at reformere den congolesiske hær og forbedre disciplinen;
10. opfordrer DR Congos parlament til at oprette den nationale menneskerettighedskommission, der er omtalt i forfatningen, som et første skridt hen imod vedtagelsen af en lov om beskyttelse af ofre for og vidner til menneskerettighedskrænkelser, menneskerettighedsaktivister, hjælpearbejdere og journalister;
11. opfordrer regeringerne i De Store Søers Område til at fastholde et højt ambitionsniveau i den fælles indsats for at fremme fred og stabilitet i regionen via de eksisterende regionale mekanismer og forstærke deres bestræbelser til fremme af den regionale økonomiske udvikling og i den forbindelse navnlig fokusere på spørgsmålet om forsoning, menneskers sikkerhed, øget retlig ansvarliggørelse samt flygtninges og internt fordrevnes tilbagevenden og integration;
12. opfordrer Den Europæiske Union og dens medlemsstater til at støtte EUSEC RD- og EUPOL RD-missionernes aktiviteter; anmoder om, at ligestillingsaspektet integreres fuldt ud i den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik; anmoder i den forbindelse om, at kønsperspektivet får en stærk rolle i de civile og militære missioner med henblik på at øge deres operationelle effektivitet, eftersom EU i kraft af sin centrale rolle kan bidrage med en væsentlig »merværdi« for så vidt angår hensynet til kvinders situation i væbnede konflikter og i forbindelse med konfliktforebyggelse;

Torsdag den 7. oktober 2010

13. beklager dybt de tiltagende voldshandlinger mod bistandsarbejdere og anerkender den indsats, som humanitære organisationer gør på stedet under ekstremt vanskelige og usikre betingelser;

14. hilser vedtagelsen af den nye amerikanske lov om »konfliktminerale« velkommen og anmoder Kommissionen og Rådet om at overveje et tilsvarende lovgivningsinitiativ; opfordrer indtrængende DR Congos regering til i fuldt omfang at implementere og overholde gennemsigtighedsinitiativet for udvindingsindustrien (EITI) med henblik på at styrke gennemsigtigheden og den gode forvaltning i udvindingsindustrien; opfordrer Kommissionen og Rådet til at forstærke kampen mod korruptionen i DR Congo, som bidrager til undergravningen af og overgrebene mod menneskerettighederne;

15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Den Afrikanske Unions institutioner, SADC, regeringerne i De Store Søers Område, herunder DR Congo og Rwanda, FN's generalsekretær, FN's særlige repræsentant for seksuel vold i væbnede konflikter, FN's undergeneralsekretær for humanitære anliggender og nødhjælpskoordinator, FN's Sikkerhedsråd samt FN's Menneskerettighedsråd.

Verdensdagen mod dødsstraf

P7_TA(2010)0351

Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om Verdensdagen mod dødsstraf

(2011/C 371 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til protokol nr. 6 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder vedrørende afskaffelse af dødsstraf af 28. april 1983,
- der henviser til anden valgfri protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, der sigter mod afskaffelse af dødsstraf, af 15. december 1989,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om afskaffelse af dødsstraf, navnlig beslutningen af 26. april 2007 om initiativet til et universelt moratorium for dødsstraf ⁽¹⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 26. november 2009 om Kina: mindretallets rettigheder og anvendelse af dødsstraf ⁽²⁾, af 20. november 2008 om dødsstraf i Nigeria ⁽³⁾, af 17. juni 2010 om henrettelser i Libyen ⁽⁴⁾, af 8. juli 2010 om Nordkorea ⁽⁵⁾, af 22. oktober 2009 om Iran ⁽⁶⁾, 10. februar 2010 om Iran ⁽⁷⁾ og af 8. september 2010 om menneskerettigheder i Iran, særlig sagerne Sakineh Mohammadi-Ashtiani og Zahra Bahrami ⁽⁸⁾,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 62/149 af 18. december 2007 med opfordring til et moratorium for dødsstraf og Generalforsamlingens resolution 63/168 af 18. december 2008 med opfordring til gennemførelse af resolution 62/149 af 2007,
- der henviser til FN's Generalsekretærs beretning af 11. august 2010 til Generalforsamlingen om moratorier for anvendelse af dødsstraf (A/65/280),

⁽¹⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 775.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0105.

⁽³⁾ EUT C 16 E af 22.1.2010, s. 71.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0246.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0290.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0060.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0016.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0310.

Torsdag den 7. oktober 2010

- der henviser til FN's Generalsekretærs beretning af 16. juli 2010 om dødsstraf til det 15. møde i Menneskerettighedsrådet (A/HRC/15/19),
 - der henviser til det indlæg, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik holdt på plenarmødet den 16. juni 2010 om menneskerettigheder med påmindelse om, at ophævelsen af dødsstraffen på verdensplan er en prioritet for EU og for hende selv personligt,
 - der henviser til erklæringen af 19. oktober 2009 fra Europa-Parlamentets formand, Jerzy Buzek, indeholdende en kraftig appel om ophævelse af dødsstraf,
 - der henviser til sluterklæringen fra den fjerde verdenskongres mod dødsstraf, der blev afholdt i Genève den 24.-26. februar 2010, hvori der opfordres til en universel afskaffelse af dødsstraffen,
 - der henviser til resolutionen af 2008 fra Den Afrikanske Kommission om Menneske- og Folkerettigheder, resolutionen af 2009 fra OSCE's Parlamentariske Forsamling om et moratorium for dødsstraf og til andre regionale initiativer såsom dem, der er truffet af Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder,
 - der henviser til den reviderede og opdaterede udgave af EU's retningslinjer om dødsstraf, som blev vedtaget af Rådet den 16. juni 2008,
 - der henviser til Verdensdagen mod dødsstraf og indførelsen af en europæisk dag mod dødsstraf den 10. oktober hvert år,
 - der henviser til artikel 2 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at EU er stærkt engageret i indsatsen for at afskaffe dødsstraf og stræber efter at opnå en universel accept af dette princip,
- B. der henviser til, at EU er den førende institutionelle aktør i kampen mod dødsstraf på verdensplan, og at indsatsen på dette område er en hovedprioritet i dens eksterne menneskerettighedspolitik; der henviser til, at EU samtidig er den førende donor til de civilsamfundsorganisationer rundt om i verden, der arbejder for at afskaffe dødsstraffen,
- C. der anser dødsstraffen for at være den ultimative grusomme, umenneskelige og nedværdigende straf, der krænker retten til liv, som er fastlagt i verdenserklæringen om menneskerettigheder, og at forvaringsvilkårene, som en beslutning om dødsstraf medfører, udgør en form for tortur, som er uacceptabel for stater, der respekterer menneskerettighederne,
- D. der henviser til, at flere forskellige undersøgelser har vist, at dødsstraffen ikke har nogen indvirkning på tendenserne inden for voldskriminalitet,
- E. der henviser til, at der findes beviser for, at dødsstraffen først og fremmest berører underprivilegerede personer,
- F. der henviser til, at bestemmelserne i protokol 6 og 13 til den europæiske menneskerettighedskonvention forbyder stater, der er medlem af Europarådet, at anvende dødsstraf,

Torsdag den 7. oktober 2010

- G. der henviser til, at EU arbejder for moratorier for anvendelsen af dødsstraf i tredjelande og på længere sigt for dens afskaffelse og for ratificering af de relevante FN- og andre internationale instrumenter, især den anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som foreskriver afskaffelsen af dødsstraf,
- H. der henviser til, at afskaffelsen af dødsstraf er et prioriteret støtteområde for Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR), som siden 1994 har finansieret mere end 30 projekter over hele verden, med et samlet budget på over 15 mio. EUR,
- I. der henviser til, at indgåelsen af handelsaftaler og mere generelt internationale aftaler med tredjelande efter Lissabontraktatens ikrafttræden skal godkendes af Parlamentet,
- J. der henviser til, at statutterne for henholdsvis Den Internationale Straffedomstol, Den Internationale Krigsforbryderdomstol for Det Tidligere Jugoslavien, Den Internationale Krigsforbryderdomstol for Rwanda, Den Særlige Domstol for Sierra Leone, de særlige dommerkollegier for alvorlige forbrydelser i Dili i Timor-Leste, og de særlige instanser under de cambodjanske domstole (ECCC), udelukker dødsstraf for krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden og folkemord, som er de mest alvorlige af de forbrydelser under deres jurisdiktion, som ligger det internationale samfund på sinde,
- K. der henviser til, at FN's Generalforsamling i 2007 og 2008 vedtog de historiske resolutioner 62/149 og 63/168, der kræver et verdensomspændende moratorium for henrettelser og i sidste ende sigter mod afskaffelse af dødsstraf, og at antallet af lande, der støtter disse resolutioner, er steget, samt at resolution 63/168 således kunne vedtages med et overvældende flertal på 106 stemmer for, 46 imod og 34 stemmeundladelser,
- L. der henviser til, at der fra den fjerde verdenskongres mod dødsstraf, som fandt sted i Genève i februar 2010, rettedes en appel til de stater, som de facto har afskaffet dødsstraffen, om også at afskaffe den ved lov og indarbejde spørgsmålet om universel afskaffelse i deres internationale forbindelser, og til de internationale og regionale organisationer om at støtte den universelle afskaffelse ved at vedtage resolutioner om et moratorium for henrettelser,
- M. der henviser til, at 154 stater i verden har afskaffet dødsstraffen i praksis eller ved lov, hvoraf 96 har afskaffet den for alle lovovertrædelser, 8 har bevaret den for særlige forbrydelser såsom krigsforbrydelser, og 6 har indført et moratorium for henrettelser, medens 44 har afskaffet den i praksis (dvs. de har ikke foretaget nogen henrettelser i de sidste ti år, eller de har bindende forpligtelser til ikke at anvende dødsstraffen),
- N. der henviser til, at mere end 100 lande, der har bibeholdt dødsstraf for forbrydelser, har forbudt henrettelse af ungdomsforbrydere; understreger dog, at et mindre antal lande fortsat henretter børn, der har begået kriminalitet, hvilket er i skarp modstrid med folkeretten, især artikel 6, stk. 5, i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder; understreger navnlig, at Iran tilbageholder det største antal mindreårige,
- O. der henviser til, at der på nuværende tidspunkt befinder sig dusinvis af bekræftede tilfælde af europæiske statsborgere, der sidder på dødsfængsel eller afventer henrettelse rundt omkring i verden, og at det i denne forbindelse er yderst nødvendigt at konsolidere og styrke EU's reaktion på eventuelle henrettelser af europæiske statsborgere,
- P. der henviser til, at formanden for Statsdumaen i Den Russiske Føderation, Boris Gryzlov, på et møde i Moskva den 23. marts 2010 med medlemmer af overvågningsudvalget fra Europarådets Parlamentariske Forsamling udtalte, at Rusland havde undladt at ratificere den sjette protokol til den europæiske menneskerettighedskonvention vedrørende afskaffelse af dødsstraf i lyset af terrortruslerne i landet,
- Q. der henviser til, at parlamentet i Kirgisistan den 11. februar 2010 ratificerede den anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder om afskaffelse af dødsstraf, og at det endelige forfatningsudkast, som bl.a. forbyder dødsstraf og nu er vedtaget, blev offentliggjort af den midlertidige regering i Kirgisistan den 21. maj 2010,

Torsdag den 7. oktober 2010

- R. der henviser til, at 43 lande i verden fortsat anvender dødsstraf, og at det højeste antal henrettelser fandt sted i Kina, Iran og Irak; samt at Kina var ene om at gennemføre ca. 5 000 henrettelser eller 88 % af det samlede antal i verden, og til, at Iran har henrettet mindst 402 personer, Irak mindst 77 og Saudi-Arabien mindst 69,
 - S. der henviser til, at Iran stadig anvender dødsstraf ved stening, hvilket er i modstrid med den anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
 - T. der henviser til, at de statslige myndigheder i Nordkorea systematisk udfører statssanktionerede drab, og at retsvæsenet er underlagt staten, og til, at dødsstraf anvendes for en lang række forbrydelser mod staten og jævnligt udvides i straffeloven, mens borgerne, herunder børn, tvinges til at overvære offentlige henrettelser,
 - U. der henviser til, at i Japan holdes fanger og deres pårørende og advokater hen i uvished om den skæbnesvangre dag, indtil den oprinder,
 - V. der henviser til, at Iraks regeringsråd for nylig stadfæstede dødsdommene over mindst 900 fanger, heriblandt kvinder og børn,
 - W. fremhæver, at Belarus fortsat er det eneste europæiske land, der opererer med dødsstraf i praksis; der henviser til, at såvel Europarådets Parlamentariske Forsamling som EU gentagne gange har appelleret til Belarus om at afskaffe dødsstraffen; der henviser til, at de nærmere detaljer vedrørende dødsstraf i Belarus er hemmelige, at dødsdomme ifølge straffeloven fuldbyrdes under diskrete former ved skydning, hvorefter fængslets ledelse underretter dommeren om henrettelserne, og dommeren underretter de pårørende; der henviser til, at de pårørende ikke får liget udleveret til begravelse, og at begravelsesstedet ikke oplyses,
 - X. der henviser til, at 35 af USA's 50 delstater har dødsstraf, men at fire af dem ikke har foretaget nogen henrettelser siden 1976; der henviser til, at antallet af henrettelser i 2009 steg til 52 efter udløbet af et de facto-moratorium, der var gældende fra september 2007 til maj 2008, mens antallet af dødsdomme i USA for syvende år i træk faldt, nemlig til 106,
 - Y. der henviser til, at nogle delstater, herunder Montana, New Mexico, New Jersey, New York, North Carolina og Kentucky, har truffet foranstaltninger imod dødsstraf i form af bl.a. et moratorium for henrettelser eller bestemmelser om afskaffelse, men fordømmer henrettelserne af Teresa Lewis i delstaten Virginia og Holly Wood i Alabama trods beviser for, at de begge var mentalt retarderede personer, og fremhæver sagerne om Mumia Abu-Jamal, der afventer henrettelse i Pennsylvania, og Troy Davis i Georgia,
1. bekræfter sin mangeårige modstand mod dødsstraf i alle sager og under alle omstændigheder og understreger endnu en gang, at afskaffelse af dødsstraffen bidrager til at fremme den menneskelige værdighed og den gradvise udvikling af menneskerettighederne;
 2. fordømmer alle henrettelser, hvor de end finder sted; opfordrer på det kraftigste EU og dets medlemsstater til at håndhæve FN's resolution om et universelt moratorium for henrettelser med henblik på en fuldstændig afskaffelse af dødsstraffen i de lande, der stadig anvender den; opfordrer Rådet og Kommissionen til at tage skridt, der kan sikre en gradvis indskrænkning af dens anvendelse, og samtidig insistere på, at den anvendes i henhold til internationale minimumsstandarder; udtrykker dyb bekymring over idømmelsen af dødsstraf til mindreårige og personer, der er mentalt eller psykisk handicappede, og kræver et øjeblikkeligt og definitivt stop for dette;
 3. opfordrer indtrængende EU til at benytte alle de instrumenter, det råder over inden for diplomati og udviklingsbistand, til at arbejde hen imod en afskaffelse af dødsstraffen;

Torsdag den 7. oktober 2010

4. opfordrer de stater, der anvender dødsstraf, til straks at indføre et moratorium for henrettelser; tilskynder endvidere lande som Kina, Egypten, Iran, Malaysia, Sudan, Thailand og Vietnam til at udgive officielle statistikker over deres brug af dødsstraf; opfordrer også indtrængende Nordkorea til øjeblikkeligt og definitivt at indstille offentlige henrettelser;
5. opfordrer Japan til at kaste lys over dets henrettelsessystem;
6. opfordrer de stater, der ikke har afskaffet dødsstraffen, til at respektere de sikkerhedsgarantier, som FN's Økonomiske og Sociale Råd har fastlagt for beskyttelse af rettighederne for personer, der risikerer dødsstraf; opfordrer Rådet og Kommissionen til at tilskynde de lande, som endnu ikke har undertegnet og ratificeret den anden valgfrie protokol til den internationale konvention om civile og politiske rettigheder, til at gøre dette, og de medlemsstater, som ikke har undertegnet protokol nr. 13 til den europæiske menneskerettighedskonvention vedrørende dødsstraf, til at gøre dette;
7. opfordrer OSCE-staterne, især USA og Belarus, til straks at indføre et moratorium for henrettelser;
8. Opfordrer Kasakhstan og Letland til at ændre de bestemmelser i deres nationale ret, der giver mulighed for fortsat at idømme dødsstraf for visse forbrydelser under særlige omstændigheder;
9. tilskynder kraftigt EU-medlemsstaterne og alle stater, der støttede FN's Generalforsamlings resolutioner fra 2007 og 2008 til, inden for rammerne af en styrket, tværregional alliance, at fremlægge en tredje resolution om dødsstraf på den 65. Generalforsamling, idet den skal prioritere følgende punkter:
 - afskaffelse af »statshemmeligheder« vedrørende dødsstraf
 - et embede som særlig udsending, der ikke blot skal overvåge situationen og udøve politisk pres for at udvirke øget gennemsækelighed inden for dødsstrafsystemerne, men også fortsætte med at overtale dem, der bibeholder dødsstraf, til at vedtage FN's linje om et moratorium for henrettelser med henblik på afskaffelse af dødsstraffen
 - de »mest alvorlige forbrydelser«, der udgør tærsklen for lovlig anvendelse af dødsstraf;
10. opfordrer OSCE-medlemsstaterne til at tilskynde Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder og OSCE's missioner til i samarbejde med Europarådet at gennemføre oplysningskampagner vendt mod anvendelsen af dødsstraf, især over for medierne, retshåndhævende myndigheder, politiske beslutningstagere og den almindelige befolkning;
11. opfordrer de OSCE-stater, der bibeholder dødsstraf, til at forvalte oplysninger om dødsstraf på gennemsigtig vis og fremlægge oplysninger for offentligheden om identiteten af personer, der dødsdømmes eller henrettes og om anvendelsen af dødsstraf, i overensstemmelse med OSCE-forpligtelserne;
12. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til, navnlig i forbindelse med oprettelsen af EU-Udenrigstjenesten, at udstikke retningslinjer for en omfattende og effektiv EU-politik om dødsstraf, for så vidt angår de dusinvis af bekræftede tilfælde, hvor europæiske statsborgere risikerer henrettelse i tredjelande, idet denne politik skal omfatte stærke og styrkede mekanismer for identifikation, ydelse af juridisk bistand samt juridisk intervention og diplomatisk repræsentation fra EU's side;
13. støtter endvidere op om den indsats, der gøres af de ikke-statslige organisationer, der arbejder for afskaffelse af dødsstraf, herunder Hands Off Cain, Amnesty International, Penal Reform International, Verdenskoalitionen mod Dødsstraf, Den Internationale Helsingforsføderation for Menneskerettigheder, Sant'Egidio og Reprieve; glæder sig over og støtter de henstillinger vedrørende EU-instrumenter, der indgår i bekæmpelsen af dødsstraf, som blev fremsat på det 12. forum om menneskerettigheder for EU-baserede ikke-statslige organisationer;

Torsdag den 7. oktober 2010

14. giver tilsagn om at følge spørgsmålet om dødsstraf og rejse konkrete sager over for de pågældende nationale myndigheder og at overveje mulige initiativer og ad hoc-missioner i lande, der fortsat anvender dødsstraf, med henblik på at opfordre regeringerne til at vedtage et moratorium for henrettelser med henblik på helt at afskaffe dem;
15. anmoder Rådet og Kommissionen om i forbindelse med indgåelse af aftaler med lande, der stadig anvender dødsstraf eller som ikke har undertegnet moratoriet med henblik på at afskaffe dødsstraffen, at rette en stærk appel til dem om at gøre dette;
16. opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og medlemsstaterne til fortsat at tale med én stemme og at holde sig for øje, at resolutionens politiske kernepunkt skal være vedtagelse af et verdensomspændende moratorium som et afgørende skridt hen imod afskaffelse af dødsstraf;
17. opfordrer specifikt næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at vise, at hun anser afskaffelsen af dødsstraf for en politisk prioritet ved systematisk at inddrage dette spørgsmål i de politiske forbindelser med lande, der bibeholder dødsstraf og gennem regulære, personlige henvendelser med forbøn for personer, der risikerer snart at blive henrettet;
18. minder om, at den fuldstændige ophævelse af dødsstraf er et af hovedmålene for EU's menneskerettighedspolitik; mener, at dette mål kun kan nås gennem tæt samarbejde mellem staterne, uddannelse, offentlige oplysningskampagner om spørgsmålet, effektivitet og en virkningsfuld indsats;
19. opfordrer til et regionalt samarbejde med henblik herpå; gør opmærksom på, at f.eks. Mongoliet formelt har indført et moratorium for henrettelser i januar 2010, og at flere andre lande med dødsstraf som en positiv følge heraf er begyndt overveje, om denne form for straf er forenelig med deres forfatning;
20. opfordrer Rådet og Kommissionen til at indkredse måder til forbedring af anvendelsen og virkningerne af EU's retningslinjer om dødsstraf i forbindelse med den igangværende gennemgang af EU's menneskerettighedspolitik, især i lyset af den planlagte revision af retningslinjerne i 2011;
21. opfordrer Rådet og Kommissionen til at anvende Verdensdagen og den europæiske dag mod dødsstraf til bl.a. at fremhæve sagerne vedrørende Sakineh Mohammadi-Ashtiani, Zahra Bahrami, Mumia Abu-Jamal, Troy Davis, Oleg Grishkovstov, Andrei Burdyko, Ebrahim Hamidi, Suliamon Olyfemi og Siti Zainab Binti Duhri Rupa;
22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, regeringerne og parlamenterne i EU's medlemsstater, FN's generalsekretær, formanden for FN's Generalforsamling og regeringerne i FN's medlemsstater.

EU's indsats vedrørende olieefterforskning og -udvinding i Europa

P7_TA(2010)0352

Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om EU's foranstaltninger i forbindelse med olieudvinding og -efterforskning i Europa

(2011/C 371 E/03)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 11 og artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til FN's konvention om biologisk mangfoldighed,

Torsdag den 7. oktober 2010

- der henviser til Natura 2000-nettet, etableret ved Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatsdirektivet) ⁽¹⁾ og til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) ⁽²⁾, som er de vigtigste midler til beskyttelse af havets biologiske mangfoldighed i Europa,
 - der henviser til målene og kravene om at opnå gunstige og gode miljøtilstande i europæiske kystvande og marine vande, som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet) ⁽³⁾ og i havstrategirammedirektivet,
 - der henviser til EU's handlingsplan for biodiversitet ⁽⁴⁾,
 - der henviser til olieudslippet fra Deepwater Horizon i Den Mexicanske Golf,
 - der henviser til olieplatformene i EU's farvande,
 - der henviser til spørgsmålene af 7. september 2010 til Rådet og Kommissionen om følgerne af olieudslippet fra Deepwater Horizon for EU og EU's foranstaltninger i forbindelse med olieeftersøgning og -udvinding i EU (O-0122/2010 – B7-0470/2010, O-0123/2010 – B7-0551/2010),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at det i lyset af olieudslippet fra Deepwater Horizon i Den Mexicanske Golf er absolut nødvendigt for EU og medlemsstaterne hurtigst muligt at undersøge alle aspekter af olieeftersøgning og -udvinding i Den Europæiske Union og efterfølgende at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sådan en miljøkatastrofe ikke finder sted i EU's farvande,
- B. der henviser til, at opretholdelsen af det højest mulige forsigtigheds-, miljøbeskyttelses- og sikkerhedsniveau i forbindelse med olieoperationer i Europa er det vigtigste princip, som bør ligge til grund for EU's samlede indsats på dette område,
- C. der henviser til, at de fleste olieboringer og den mest omfattende olieudvinding finder sted i Nordsøen,
- D. der henviser, at EU's farvande også grænser op til lande, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og hvorpå EU's retsforordninger med hensyn til overholdelse af de relevante bestemmelser om ansvar og afhjælpning af skader derfor ikke finder anvendelse,
- E. der henviser til, at der er bestræbelser i gang for at udvide olieboringerne og -eftersøgningen til dybere og mere fjerntliggende havområder, hvilket medfører større risici i forbindelse med forvaltningen af og kontrollen med operationerne,
1. giver udtryk for sin solidaritet med ofrene for katastrofen i forbindelse med olieudslippet fra Deepwater Horizon og opfordrer til, at EU leverer teknisk rådgivning og bistand som reaktion på katastrofen;
 2. anerkender det betydelige bidrag, som offshore olie- og gasproduktion i Europa kan give til forsynings-sikkerheden i EU, og er bekendt med den europæiske industris positive sikkerhedsstatistik;
 3. erkender det presserende behov for at vedtage en fælles europæisk og grænseoverskridende forebyggelses- og beredskabsplan for olieudslip;

⁽¹⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

⁽²⁾ EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.

⁽³⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ SEK(2006)0607 og (2006)0621.

Torsdag den 7. oktober 2010

4. opfordrer indtrængende Kommissionen til ved udgangen af året at fremlægge en rapport med en vurdering af omfanget af miljøforurening og den biologiske situation i Den Mexicanske Golf;
5. opfordrer Kommissionen til nøje at følge resultaterne af de undersøgelser, som USA's myndigheder foretager af de menneskelige, naturlige og tekniske faktorer, som førte til katastrofen i Den Mexicanske Golf, således at Kommissionen kan drage alle de nødvendige konklusioner med henblik på at forhindre sådanne uheld på olieplatforme i EU's farvande og langs EU's kyster;
6. opfordrer Kommissionen til at udarbejde udførlige politikker på EU-plan med henblik på forebyggelse af uheld på olieplatforme og til at udvide anvendelsesområdet for Seveso II-direktivet ⁽¹⁾ til også at omfatte olieplatforme;
7. anmoder Kommissionen om især at gennemgå EU's kapacitet til omgående at reagere på uheld i tilknytning til offshore-installationer og til at udvikle en europæisk handlingsplan i samarbejde med medlemsstaterne; påpeger, at der bør rettes særlig opmærksomhed mod det arktiske område, eftersom dette område er meget sårbart og har betydning for afbødning af klimaforandringerne; bemærker endvidere, at Middelhavsområdet, Østersøområdet og Nordsøområdet skal tages i betragtning;
8. glæder sig over Kommissionens stresstest af olieboringer i EU's farvande; opfordrer Kommissionen til at identificere alle mangler og svagheder ved den lovgivningsmæssige ramme på EU-plan og til snarest muligt at fremlægge sine analyser for Parlamentet;
9. anmoder Kommissionen om navnlig at gennemgå den gældende lovgivning, i henhold til hvilken indehaverne af licenser til offshore olieefterforskning kan udleje anlæg til tredjeparter, således at ansvaret for person- og miljøskader som følge af uheld og katastrofer på offshore olieplatforme lettere kan fastlægges i forbindelse med efterfølgende civile tvister;
10. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt efter sin gennemgang af den lovgivningsmæssige ramme at fremlægge de lovgivningsmæssige forslag for Parlamentet, som Kommissionen finder nødvendige for at udbedre de konstaterede smuthuller – f.eks. i miljøansvarsdirektivet ⁽²⁾, Seveso II-direktivet og andre europæiske retsforordninger – i den lovramme, som gælder for olieudvinding og -efterforskning og andre former for aktiviteter på havbunden i EU;
11. mener, at der er flere væsentlige mangler ved den gældende lovgivning om miljøansvar, og opfordrer derfor Kommissionen til at overveje en revision af indholdet i og en udvidelse af anvendelsesområdet for den gældende EU-lovgivning (herunder miljøansvarsdirektivet, Seveso II-direktivet og bestemmelserne i Erika-pakken og den tredje søfartssikkerhedspakke) og/eller indføre nye retsforordninger, som måtte være nødvendige for at tage højde for alle de risici, der er forbundet med offshore-aktiviteter, samt stramme ansvarsreglerne i tilfælde af olieuheld;
12. noterer sig fraværet af en erstatningsfond i tilfælde af oliekatastrofer og opfordrer Kommissionen til at medtage obligatoriske finansielle sikkerhedsbestemmelser i miljøansvarsdirektivet;
13. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sænke skadestærsklen i miljøansvarsdirektivet og til også at gøre direktivet gældende for skader på havområder;
14. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med sin igangværende gennemgang af direktivet om vurdering af virkningerne på miljøet ⁽³⁾ at sikre, at alle aktiviteter på havbunden underkastes en obligatorisk miljøvurdering, at kvaliteten af miljøkonsekvensundersøgelserne garanteres, og at meget farlige aktiviteter, såsom boringer på havbunden, ikke tillades at fortsætte, når en miljøkonsekvensundersøgelse viser, at risiciene ikke kan afbødes på tilfredsstillende vis;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/105/EF af 16. december 2003 om ændring af Rådets direktiv 96/82/EF om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 97).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56).

⁽³⁾ Direktiv 85/337/EØF, som ændret.

Torsdag den 7. oktober 2010

15. mener endvidere, at ethvert lovgivningsmæssigt forslag skal sikre en omfattende lovgivningsmæssig ramme, der:

- så vidt muligt forebygger skader på hav- og kystmiljøet forårsaget af potentielt farlige aktiviteter på havbunden
- garanterer, at det fulde ansvar i forbindelse med enhver skade forårsaget af sådanne aktiviteter, herunder skader på det terrestriske og marine miljø og på det globale klima, påhviler forureneren
- sikrer beskyttelse af den biologiske mangfoldighed i hav- og kystområder i Europa
- sikrer, at uafhængige eksperter foretager en miljøkonsekvensvurdering, inden der iværksættes nogen form for økonomisk aktivitet;

16. opfordrer Kommissionen til at stille lovgivningsmæssige forslag for at sikre, at ensartede og høje sikkerhedsstandarder finder anvendelse på alle EU-olieboreplatforme og i forbindelse med alle EU's og tredjelands boreoperationer, fra den atlantiske margin til Sortehavet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde med Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) om styrkelse af de internationale regler og standarder for sikkerhed og kontrol;

17. opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for oprettelse af et effektivt overvågnings-system til at kontrollere tilsynsmyndighederne og opfordrer til en snarlig styrkelse af inspektionsmetoderne og de obligatoriske minimumssikkerhedsregler i EU;

18. opfordrer Kommissionen til at sikre, at alle bestemmelser i miljøansvarsdirektivet, direktivet om strategisk miljøansvar ⁽¹⁾ og habitatsdirektivet vedrørende miljøkonsekvensvurderinger af olieplatforme anvendes ensartet i alle medlemsstater;

19. mener, at mandatet for Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA) bør udvides, så det ikke alene omfatter fartøjer, men også offshore-installationer; opfordrer til, at overdragelsen af sådanne nye opgaver afspejles i EMSA's budget og antallet af ansatte;

20. opfordrer Kommissionen til årligt at offentliggøre en rapport, der udarbejdes i samarbejde med medlemsstaternes myndigheder og uafhængige eksperter, hvori den tekniske sikkerhed på offshore-anlæg og olieplatforme, der opererer i EU's farvande og langs EU's kyster, vurderes;

21. mener, at det er yderst vigtigt, at Kommissionen undersøger alle spørgsmål vedrørende økonomi og ansvar, som er forbundet med offshore-efterforskning i EU, for om nødvendigt at indføre obligatoriske forsikringsordninger eller andre tilsvarende instrumenter på EU-plan, f.eks. ved at oprette en særlig europæisk fond baseret på obligatoriske bidrag fra operatørerne af offshore-installationer; mener, at der i forbindelse med sådanne instrumenter fuldt ud bør tages hensyn til disse operatørers ansvar, og det bør sikres, at operatørerne har en tilstrækkelig dækkende forsikring eller andre økonomiske garantier for udbedring af eller erstatning for forårsagede miljøskader, og der bør etableres yderligere økonomiske garantier, f.eks. i form af fonde til udbedring eller erstatning, hvis operatørernes økonomiske garantier ikke er tilstrækkelige;

22. anmoder Kommissionen om navnlig at overveje indførelse af obligatoriske forsikringsordninger på EU-plan med henblik på at give erstatning til virksomheder, der påvirkes i tilfælde af et udslip;

23. opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge muligheden for afvikling af eksisterende boreinfrastruktur, idet der tages behørigt hensyn til de gældende internationale og nationale regler på dette område, og til eventuelt ved hjælp af lovgivning at klarlægge operatørernes ansvar med hensyn til en risikofri bortskaffelse og ansvaret for miljøskader, som måtte forårsages af afviklingen af offshore-infrastruktur, samt enhver miljøskade, der måtte opstå ved en offshore-installation eller et boreområde, efter at det er blevet afviklet;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

Torsdag den 7. oktober 2010

24. anmoder Kommissionen om at indføre en klar og obligatorisk ramme for virksomhedernes oplysningspligt med hensyn til deres miljømæssige, samfundsmæssige og ledelsesmæssige praksisser og til at overveje foranstaltninger for at øge virksomhedernes forpligtelser over for institutionelle investorer med hensyn til investeringsrisiciene ved dårlig miljøpraksis;

25. noterer sig rapporten fra den britiske sundheds- og sikkerhedsmyndighed om arbejdsforholdene i Nordsøen, hvori det påvises, at antallet af dødelige og alvorlige skader er fordoblet siden sidste år; opfordrer Kommissionen til at undersøge disse påstande og træffe foranstaltninger for at sikre høje sundheds- og sikkerhedsstandarder for dem, der arbejder med havboringer;

26. opfordrer Kommissionen til at spille en aktiv rolle i at sikre, at skrappe miljøstandarder i videst muligt omfang overholdes i forbindelse med aktiviteter og olieudvindingsprojekter, som gennemføres af tredjelande, og til at etablere særlige mekanismer med henblik på erstatning for enhver skade, der måtte opstå i forbindelse med tredjelandes offshore olieoperationer i områder, der grænser op til EU;

27. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Konference om den biologiske mangfoldighed - Nagoya 2010

P7_TA(2010)0353

Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om EU's strategiske mål med henblik på det 10. møde i partskonferencen under konventionen om den biologiske mangfoldighed (biodiversitetskonventionen - CBD), der afholdes i Nagoya (Japan) fra den 18. til den 29. oktober 2010

(2011/C 371 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til det 10. møde i partskonferencen (COP 10) under FN's konvention om den biologiske mangfoldighed (biodiversitetskonventionen - CBD), der afholdes i Nagoya (Japan) fra den 18. til den 29. oktober 2010,
- der henviser til forespørgslerne til Kommissionen og Rådet om EU's strategiske mål med henblik på det 10. møde i partskonferencen under konventionen om den biologiske mangfoldighed (biodiversitetskonventionen), der afholdes i Nagoya (Japan) fra den 18. til den 29. oktober 2010 (O-0111/2010 – B7-0467/2010 – O-0112/2010 – B7-0468/2010),
- der henviser til Det Europæiske Råds møde i Göteborg i 2001, hvor det vedtoges at standse tabet af biologisk mangfoldighed senest i 2010 som led i EU's strategi for bæredygtig udvikling,
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 25.-26. marts 2010, særlig punkt 14,
- der henviser til rapporten fra den åbne ad hoc-arbejdsgruppe vedrørende evaluering af implementeringen af biodiversitetskonventionen om arbejdsgruppens tredje møde, der fandt sted fra den 24. til den 28. maj 2010, og om udkastet til en strategisk plan for tiden efter 2010,
- der henviser til rapporterne fra det niende møde i den åbne ad hoc-arbejdsgruppe vedrørende adgang og fordeling af fordele, afholdt fra 22. til 28. marts 2010, og til udkastet til ABS-protokol (Cali- og Montreal-bilagene),
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,

Torsdag den 7. oktober 2010

- A. der henviser til, at biodiversitetskonventionen er den største globale aftale om beskyttelse af den biologiske mangfoldighed; der henviser til, at den er blevet undertegnet af 193, herunder de 27 EU-medlemsstater og EU,
- B. der henviser til, at FN's år for biodiversitet skulle give den politiske impuls til at styrke gennemførelsen af alle de tre mål for biodiversitetskonventionen, nemlig bevarelse af den biologiske mangfoldighed, bæredygtig anvendelse af den biologiske mangfoldighed og en rimelig og retfærdig fordeling af de fordele, der stammer fra anvendelse af genetiske ressourcer,
- C. der henviser til, at Verdensbanken vurderer, at 60 millioner mennesker fra oprindelige befolkningsgrupper er fuldstændig afhængige af skove; der henviser til, at afskovning udgør en større hindring for at opnå 2015-målene på grund af tabet af de økosystemtjenester, som skovene yder (såsom nedbør, forebyggelse af jorderosion og rensning af vand),
- D. der henviser til, at »Blue Carbon«-rapporten (offentliggjort af FAO, UNEP og IUCN i oktober 2009) viser, at forringelsen af kystområder (via overfiskning, ødelæggelse af mangrove og eutroficerings) og ødelæggelse af marine habitater udgør en væsentlig trussel mod havnenes evne til at absorbere CO₂, og derfor er en meget betydelig trussel mod klimapolitikken,
- E. der henviser til, at betydelige mangler i forbindelse med gennemførelsen af biodiversitetskonventionens arbejdsprogrammer bør afhjælpes,
- F. der henviser til, at beskyttelse af biodiversitet er et nøgleelement i opfyldelsen af 2015-målene, og til, at biodiversitetsmålet for 2010 i 2006 blev medtaget som et nyt mål under Udviklingsmål 7 (»Sikre miljømæssig bæredygtighed«),
- G. der henviser til, at FN's Generalforsamling har erklæret 2010 for internationalt år for biodiversitet, og til, at temaet for den internationale dag for biodiversitet i 2010 er »Biodiversitet med henblik på udvikling og bekæmpelse af fattigdom«,
- H. der henviser til, at 70 % af verdens fattige lever i landdistrikter og er direkte afhængige af biodiversitet for at sikre deres overlevelse og velfærd, og til, at de fattige i byerne også er afhængige af biodiversitetens økosystemtjenester, som f.eks. bevarelse af luft- og vandkvaliteten og nedbrydning af affald,

Behov for hurtig handling

1. er meget foruroliget over, at hverken det globale biodiversitetsmål for 2010 om i væsentlig grad at begrænse tabet af biologisk mangfoldighed eller EU's målsætning om at standse forringelsen af den biologiske mangfoldighed er blevet opfyldt;
2. er dybt bekymret over den manglende bevidsthed om, at det haster med at standse tabet af biologisk mangfoldighed, som præger den internationale politiske dagsorden;
3. er meget foruroliget over den stadige stigning i den ulovlige anvendelse af genetiske ressourcer og det udbredte biopirateri, der foregår på globalt plan;
4. understreger, at man med passende ressourcer og politisk vilje råder over redskaberne til at begrænse tabet af biologisk mangfoldighed i større målestok; er overbevist om, at der kan opnås mange synergieffekter ved at beskytte klimaet, opnå 2015-målene og bringe tabet af den biologiske mangfoldighed til ophør;
5. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at spille en ledende rolle på COP 10 for at overbevise alle parterne om, at det nu er presserende at handle; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at offentliggøre deres holdninger snarest muligt forud for COP 10;
6. opfordrer kraftigt Kommissionen og medlemsstaterne til – for at man skal kunne spille en sådan ledende rolle – at tale med én stemme og forbedre hastigheden og effektiviteten af deres interne beslutningsprocedure, således at de hurtigt kan nå til enighed om en intern EU-holdning til COP 10 og afsætte flere ressourcer og mere tid til deres diplomatiske indsats over for tredjelande;

Torsdag den 7. oktober 2010

7. finder det inkonsekvent og beklageligt, at værtslandet Japan har forhindret vigtige fremskridt med hensyn til beskyttelsen af truede marine arter, bl.a. tunfisk og hvaler, inden for andre fora som CITES og IWC;

Økonomi

8. understreger, at det i løbende undersøgelser som TEEB-undersøgelsen («The Economics of Ecosystems and Biodiversity») skønnes, at velfærdstabets som følge af tab af biologisk mangfoldighed i øjeblikket ligger på 50 mia. EUR om året (lige under 1 % af BNP) og vil stige til 14 000 mia. eller 7 % af det skønnede årlige BNP i 2050; understreger, at ifølge TEEB-undersøgelsen bliver afkastet på investeringer i bevarelse af biologisk mangfoldighed op til 100 gange større;

9. er af den opfattelse, at de afgørelser, der skal træffes på COP 10, navnlig skal afspejle resultaterne af TEEB-undersøgelsen og bygge på henstillingerne heri, dvs. at omkostningerne ved tab af biodiversitet og værdien af den biologiske mangfoldighed skal fremgå af nationalregnskabet; understreger, at det ellers ikke vil være muligt at kontrollere de finansielle og økonomiske følger, som den nuværende biodiversitetskrise vil få for økonomien; understreger, at der bør lægges større vægt på at undersøge og forbedre markedsinstrumenter som f.eks. »habitat banking« og betaling for økosystemtjenester for at bidrage til at sikre passende finansielle ressourcer til den biologiske mangfoldighed;

10. understreger, at det er vigtigt at udvikle og forbedre de metoder, der anvendes til at foretage en præcis beregning af den økonomiske værdi af økotjenester og således fastslå omkostningerne ved tab af biologisk mangfoldighed; mener, at der i denne forbindelse vil fremkomme værdifulde data, som kan bruges til at informere de politiske beslutningstagere, udvikle kampagner med henblik på at skabe øget opmærksomhed og bidrage til en bredere offentlig debat;

11. understreger, at biodiversitet og økosystemer giver kollektive fordele og skal betragtes som fælles goder; bemærker imidlertid med bekymring, at lokalsamfund ofte kun får en ringe eller slet ingen betaling for de tjenester, de bidrager til at yde, selv om de rammest hårdest af tabet af biologisk mangfoldighed og sammenbrud i økosystemtjenesterne; opfordrer derfor indtrængende beslutningstagerne i Nagoya til at fastlægge strategiske redskaber, som kan råde bod på denne ulige fordeling af naturens goder og til at finde veje til at skaffe finansiell og teknisk støtte til samfund og enkeltindivider, som er engageret i fornuftig forvaltning af naturressourcer;

Strategisk plan for konventionen om den biologiske mangfoldighed

Overordnet målsætning for 2020 og vision for 2050

12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte en ambitiøs overordnet målsætning for biodiversitetskonventionen for 2020, nemlig at standse tabet af biologisk mangfoldighed samt retfærdig fordeling af værdier og fordele ved biologisk mangfoldighed og økosystemtjenester; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forpligte sig på en vision for 2050, der sikrer, at økosystemerne beskyttes, værdiansættes og bevares;

Strategiske mål og hovedmålsætninger for 2020

13. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte målbare, ambitiøse, realistiske og tidsbestemte delmål navnlig med henblik på at sikre, at følgende mål nås inden 2020:

- alle er klar over værdien af den biologiske mangfoldighed, og hvilke skridt de kan tage for at beskytte den,
- værdien af den biologiske mangfoldighed og de muligheder, der kan opnås ved at bevare og anvende den på en bæredygtig måde, integreres i nationalregnskaber og udviklingspolitikker og politikker og strategier til bekæmpelse af fattigdom,
- subsidier, der skader den biologiske mangfoldighed, afskaffes,
- parterne har udformet og gennemfører planer for at øge ressourceeffektiviteten, begrænse affaldsmængden og holde ressourceanvendelsen inden for økologiske grænser,

Torsdag den 7. oktober 2010

- der sker ingen nettorydning af skov, tab og forringelse af naturlige levesteder bringes til ophør, mens udviklingslandene får bistand til at forvalte deres skove på en bæredygtig måde,
- presset på marine økosystemer på grund af overfiskning bringes til ophør, og ødelæggende fangst-metoder afskaffes,
- indførelse af invasive arter og disses etablering er bragt til ophør,
- mindst 20 % af land-, ferskvands- og havområderne er blevet beskyttet,
- biodiversiteten og landøkosystemer, ferskvandsøkosystemer og kystøkosystemer bidrager i øget grad til at udskille og fastholde drivhusgasser,
- udryddelse af kendte truede arter forhindres
- 15 % af beskadigede økosystemer er blevet genoprettet,
- de fordele, der er forbundet med at anvende genetiske ressourcer, bliver fordelt, og der er etableret en fond vedrørende adgang til og fordeling af fordele
- inddragelse af alle berørte parter i planlægningsprocessen, vidensforvaltning og kapacitetsopbygning implementeres, og der er indført systemer, som skal beskytte traditionel viden, indfødte folks skikke og sædvanebetinget bæredygtig udnyttelse af biodiversitet;
- kapaciteten (menneskelige ressourcer og finansiering) til gennemførelse af konventionen er øget;
- det er lykkedes at standse tabet af genetisk mangfoldighed blandt kulturplanter og husdyr i landbrugs-økosystemerne og blandt vilde artsfæller;

Indikatorer

14. understreger nødvendigheden af at vedtage konkrete indikatorer baseret på videnskabelige data for at måle, hvilke fremskridt der er sket hen imod opfyldelse af de strategiske mål;

15. støtter implementeringen inden for EU af instrumenter som f.eks. informationssystemet for biodiversitet i Europa (BISE-portalen) og det EU-referencescenarie for biodiversitet, der er etableret af Det Europæiske Miljøagentur; mener, at det er sammenlignelige instrumenter, der kan øge effektiviteten af internationale aftaler og tiltag inden for konventionens rammer;

Adgang til genetiske ressourcer samt fordeling af fordele (ABS)

16. bemærker, at medmindre forhandlingerne om den internationale ABS-ordning på COP 10 bringes til en vellykket afslutning, således at der opnås enighed om en protokol til biodiversitetskonventionen med juridisk bindende og ikke-bindende bestemmelser, kan der ikke opnås en bredere aftale om konventionens strategiske plan for tiden efter 2010;

17. bekræfter princippet om, at livsformer og livsprocesser ikke er patenterbare; understreger derfor behovet for at opretholde en »forædlerundtagelse« i overensstemmelse med den internationale konvention om beskyttelse af plantenyheder (UPOV-konventionen);

Torsdag den 7. oktober 2010

18. understreger, at ABS-protokollen skal sikre gennemsækelighed, retssikkerhed og forudsigelighed omkring adgangen til genetiske ressourcer og en rimelig og retfærdig fordeling af de fordele, der stammer fra anvendelse af genetiske ressourcer, afledte produkter heraf og traditionel viden i forbindelse med genetiske ressourcer;

19. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde for, at princippet om frit, forudgående og informeret samtykke fra oprindelige og lokale samfund med hensyn til adgang til traditionel viden i forbindelse med genetiske ressourcer medtages i protokollen;

20. erkender, at traditionel viden i forbindelse med genetiske ressourcer er relevant for bevarelse og bæredygtig anvendelse af den biologiske mangfoldighed og en rimelig og retfærdig fordeling af de fordele, der stammer fra anvendelse af genetiske ressourcer, og derfor i tilstrækkeligt omfang skal indgå i ABS-protokollen på linje med FN's erklæring om indfødte folks rettigheder;

21. opfordrer derfor Kommissionen og Rådet til at acceptere Cali-udkastet om fordeling af fordele, der hidrører fra offentligt tilgængelig traditionel viden, om fordeling af fordele, der hidrører fra anvendelsen af derivativer af genetiske ressourcer, om overvågning, sporing og rapportering i forbindelse med anvendelsen af genetiske ressourcer samt bestemmelserne om indbyrdes aftalte vilkår mellem brugere og leverandører af genetiske ressourcer;

22. anerkender landenes indbyrdes afhængighed med hensyn til genetiske ressourcer til fødevarer og landbrug og deres betydning for fødevarer sikkerhed på verdensplan og derfor behovet for at tage hensyn til disse genetiske ressourcer i forhandlingerne om den internationale ABS-ordning;

23. tager til efterretning, at der ikke er enighed om, hvorvidt den kommende ABS-protokol skal anvendes med tilbagevirkende kraft, og opfordrer indtrængende parterne til at finde praktiske og retfærdige løsninger for at tage hensyn til berettigede betænkeligheder;

Tematisk arbejdsprogram – biologisk mangfoldighed i hav- og kystområder

24. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til stærkt at understrege betydningen af, at der gøres yderligere fremskridt med hensyn til at indkredse og beskytte økologisk eller biologisk værdifulde områder og arter i havområder inden for eller uden for national jurisdiktion;

Tematisk arbejdsprogram – beskyttede områder

25. anerkender, at der er sket væsentlige fremskridt i forbindelse med gennemførelsen af arbejdsprogrammet for beskyttede områder; understreger dog, at der stadig skal gøres en stor indsats for at gennemføre dette program i fuld udstrækning;

26. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at der på COP 10 gives prioritet til passende støtte til og forvaltning af beskyttede områder samt formidling af fordelene ved beskyttede områder til centrale beslutningstagere, og til om fornødent at kræve, at de økonomiske midler øges;

27. understreger, at Kommissionen, FN og de stater, der er deltagere i de retlige protokoller om udpegning af naturparker og beskyttede områder, i overensstemmelse med det princip, der er indeholdt i verdenserklæringen om menneskerettigheder, bør medtage en bestemmelse, der garanterer retslig og juridisk beskyttelse af indfødte folks rettigheder over landområder i kraft af deres traditionelle ejendomsforhold til disse områder, opretholdelse af deres sociale aktiviteter og den traditionelle udnyttelse af deres områder, og formelt anerkender de indfødte folks rettigheder i de eksisterende forvaltningsstrukturer;

28. understreger, at der i erklæringerne om beskyttede områder og i bevaringsstrategierne må lægges op til at skabe en protokol, som omfatter en definition af de integrerede tropiske systemer, herunder vand;

Torsdag den 7. oktober 2010

Biodiversitet og klimaændringer

29. understreger behovet for at inddrage beskyttelse af den biologiske mangfoldighed i klimapolitikken og maksimere de gensidige fordele ved de to målsætninger; understreger endvidere, at økonomiske bidrag til bevarelse af biologisk mangfoldighed i praksis har en positiv indvirkning på strategierne for tilpasning til og modvirkning af klimaændringer, ikke mindst fordi de fleste nationale tilpasningsplaner, der indgives inden for rammerne af UNFCCC, og særlig udviklingslandenes planer, lægger vægt på økosystemernes modstandskraft; kræver derfor yderligere bestræbelser for at øge synergien og forbindelserne mellem den biologiske mangfoldighed og klimapolitikker og navnlig mellem konventionen om klimaændringer og biodiversitetskonventionen; slår i denne forbindelse til lyd for, at biodiversitetskonventions-sekretariatet får mandat til at bidrage til arbejdet under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC);

30. bekræfter, at biologisk mangfoldighed og modstandsdygtige økosystemer spiller en afgørende rolle for modvirkning af og tilpasningen til klimaændringerne, navnlig i betragtning af, at økosystemerne til lands og til vands i øjeblikket absorberer omkring halvdelen af de menneskeskabte CO₂-udledninger;

31. understreger behovet for at beskytte økosystemernes modstandskraft ved at træffe foranstaltninger til at forebygge den udbredte udsætning af genetisk modificerede organismer under behørig hensyntagen til bestemmelserne i Cartagena-protokollen om biosikkerhed;

Integrering af biodiversitet i udviklingspolitik

32. glæder sig over oprettelsen af Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelse (IPBES), som bør følge den model, der er fastsat af FN's Klimapanel (IPCC);

33. understreger, at programmer rettet mod beskyttelse af biodiversitet og fattigdomsbekæmpelse skal tage fat på de fattiges prioriteringer og lægge større vægt på lokalt baseret miljøforvaltning, garanteret adgang til biodiversitetsressourcer, jordreformer og anerkendelse af sædvanebaserede ordninger for jordbesiddelse;

34. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at give den globale klimaalliance og dens støttefacilitet ny fremdrift for at styrke udviklingslandenes kapacitetsopbygning og vidensbase med hensyn til de forventede virkninger af biodiversitetstab og til at integrere den effektivt i udviklingsplaner og -budgetter; opfordrer EU til at gøre fuldt brug af millenniumvurderingen af økosystemerne i dets strategi for udviklings-samarbejde;

35. minder om, at 80 % af verdens befolkning er afhængig af traditionelle, plantebaserede lægemidler, og at biodiversitet kan bidrage til at mindske de nationale udgifter til levering af lægemidler i mange udviklingslande, idet den danner grundlaget for traditionelle lægemidler og mange syntetiske lægemidler; opfordrer derfor indtrængende COP-10 til at tage skridt med henblik på at imødegå biopirateri; understreger, at beskyttelse af biodiversitet er direkte knyttet til opfyldelsen af Udviklingsmål 6;

36. opfordrer til, at der i Kommissionens regionale strategidokumenter og landestrategidokumenter medtages særlige foranstaltninger med sigte på formel anerkendelse af landbefolkningers og indfødte befolkningers ret til at forvalte naturressourcer og til at høste fordelene deraf;

37. er overbevist om, at reformen af subsidier (inden for landbrugs-, fiskeri- og energisektoren) i EU er altafgørende for udviklingspolitikken kohærens med henblik på at undgå at gøre skade på biodiversiteten og økosystemtjenesterne; minder samtidig om, at potentialet for at fjerne skadelige subsidier i udviklingslandene (navnlig inden for brændstof-, fødevare- og vandsektoren) skal ledsages af udligningsmekanismer for de fattige, som måske rammes negativt ved en øjeblikkelig ophævelse heraf;

38. støtter anvendelsen af nationale biodiversitetsstrategier og -handlingsplaner med henblik på at integrere biodiversitetens bidrag til udvikling og fattigdomsbekæmpelse;

Torsdag den 7. oktober 2010

39. understreger den biologiske mangfoldigheds betydning for at afbøde forekomsten af sygdomme såsom malaria, idet det er blevet påvist, at de er mindre udbredt i områder, hvor der stadig er skov, og hvor der er et mere varieret fugleliv;

40. understreger, at den økologiske produktionsmetode bidrager til at bevare jord, vand og biodiversitet og samtidig tilvejebringer den mangfoldighed, der er nødvendig for sund ernæring; opfordrer derfor indtrængende til at øge investeringerne i bæredygtigt landbrug med henblik på at forbedre fødevarer sikkerhed og mindske fattigdom;

Biobrændstoffer

41. understreger behovet for, at der på COP 10 vedtages en henstilling om biobrændstoffer; minder om, at det er yderst vigtigt at vurdere, hvilke direkte og indirekte virkninger biobrændstoffer har for den biologiske mangfoldighed; understreger endvidere, at der skal opstilles certificerings- og bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer;

Invasive fremmede arter

42. gør opmærksom på, at det, hvad angår hasteforanstaltninger, er nødvendigt at opprioritere tiltag mod invasive arter, der allerede giver anledning til alvorlige ubalancer i økosystemerne med særdeles negative konsekvenser for biodiversiteten som helhed;

Finansiering

43. understreger behovet for drastisk at øge den globale finansiering til den biologiske mangfoldighed, navnlig via eksisterende finansieringskilder samt nye og innovative kilder, bl.a. nye og innovative markedsbaserede instrumenter;

44. opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at offentliggøre deres finansielle forpligtelser med hensyn til implementeringen af målene i biodiversitetskonventionen i god tid forud for COP 10;

45. er overbevist om, at offentlig finansiering alene ikke vil være tilstrækkelig til at opfylde biodiversitetsmålet i biodiversitetskonventionen, og understreger, hvor vigtigt virksomhedernes sociale ansvar for også at tage hensyn til biodiversiteten er;

46. mener i lyset af TEEB-undersøgelsens resultater, at der i forbindelse med COP 10 også sendes et budskab til den private sektor om de økonomiske fordele, der er forbundet med at deltage i kampen for at bevare den biologiske mangfoldighed;

47. understreger imidlertid, at beslutningen om virksomhedernes sociale engagement bør omfatte ikke alene frivillige tilsagn, men også forpligtelser, særlig hvad angår levering af og adgang til information og hensyntagen til indfødte folk og lokale samfund ved etableringen af en permanent dialog;

48. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle innovative ordninger for betaling for økosystemtjenester, hvor der mobiliseres privat finansiering, og gennemføre disse systemer, mens der sikres et optimalt beskyttelsesniveau for de pågældende økosystemer;

49. understreger imidlertid, at sådanne systemer bør tage højde for erfaringerne fra den nylige finanskrisen og manglerne ved CO₂-emissionshandelssystemerne; understreger endvidere, at spørgsmålet om disse begrænsninger bør nævnes udtrykkeligt i mandatet for den særlige arbejdsgruppe om finansiel innovation;

50. er af den opfattelse, at klimafinansieringsinstrumenter som f.eks. REDD+, fast-track-finansiering, CDM og JI bør reformeres, således at de kommer til at omfatte foranstaltninger til beskyttelse af den biologiske mangfoldighed samt menneskerettigheder og indfødte folks rettigheder, og der sikres gensidige fordele for den biologiske mangfoldighed, hvor det er muligt;

Torsdag den 7. oktober 2010

51. understreger desuden, at reformerne må omfatte nye FN-skovdefinitioner på biobasis i lyset af de vidtspændende variationer mellem forskelligartede biomer med hensyn til biodiversitet og kulstofværdier, og at der klart må sondres mellem skove bestående af hjemmehørende arter og skove, hvor træmonokulturer og ikke-hjemmehørende arter er fremherskende; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde i denne retning i Hjælpeorganet for Videnskabelig og Teknologisk Rådgivning (SBSTA);

52. understreger desuden, at det er nødvendigt at finde løsninger med henblik på at indregne eksterne omkostninger, såsom skadelig indvirkning på den biologiske mangfoldighed eller omkostninger til at støtte den, i produkternes endelige markedspris;

Synergi mellem de tre Rio-konventioner

53. mener, at synergien mellem de tre Rio-konventioner om den biologiske mangfoldighed (CBD), klimaændringer (UNFCCC) og ørkendannelse (UNCCD) bør styrkes;

54. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til aktivt at støtte tanken om at afholde et møde på højt plan inden for rammerne af de tre Rio-konventioner som led i Rio+20-topmødet i 2012;

Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES) og vidensdeling

55. glæder sig over den aftale om at oprette en mellemstatslig videnspolitikplatform vedrørende biodiversitet og økosystemydelser (IPBES), som regeringerne nåede frem til i juni 2010 i Busan; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at IPBES faktisk etableres så tidligt som muligt i 2011; mener, at det er af den største vigtighed, at EU og medlemsstaterne sikrer tilstrækkelige ressourcer til forskning i den biologiske mangfoldighed, da IPBES' bidrag vil afhænge af kvaliteten af den forskning, der foretages i EU og på internationalt plan;

56. kræver et bedre vidensgrundlag og forbedrede teknologier vedrørende den biologiske mangfoldighed, dens værdi og funktion og en bedre deling af denne viden og disse teknologier;

En koordineret tilgang

57. insisterer på, at bæredygtigheden hos de produkter, der forhandles, skal være et centralt spørgsmål i internationale handelsaftaler; understreger i denne sammenhæng, at det er nødvendigt at inddrage ikke-handelsmæssige aspekter, herunder produktionsmetoder og respekt for den biologiske mangfoldighed, i alle fremtidige WTO-aftaler;

58. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indarbejde miljøaspektet i deres forbindelser med tredjelande og fortsætte det grønne diplomati;

59. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at den opdaterede »2010«-hovedmålsætning fra den strategiske CBD-plan, der skal vedtages på CBD COP 10 i Nagoya, endvidere inkorporeres som opdateret målsætning for 2015-mål nr. 7 (MDG nr. 7) og fremmes som en afgørende forudsætning for at nå disse vigtige mål inden for 2015-fristen; understreger, at det er af afgørende betydning, at Kommissionen og medlemsstaterne anerkender de mange synergier og indbyrdes afhængighedsforhold, der findes mellem de forskellige 2015-mål, og behandler dem som én samlet pakke;

*

* *

60. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, regeringerne og parlamenterne i de lande, der har tilsluttet sig biodiversitetskonventionen, og til konventionens sekretariat.

Torsdag den 7. oktober 2010

Basel II og revision af kapitalkravsdirektivet (CRD 4)

P7_TA(2010)0354

Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om Basel II og revision af kapitalkravsdirektiverne (CRD 4) (2010/2074(INI))

(2011/C 371 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til kapitalkravsdirektiverne ⁽¹⁾ og til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF om kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker (KOM(2009)0362),
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 26. april 2010 om mulige yderligere ændringer i kapitalkravsdirektivet,
- der henviser til Basel II-aftalen ⁽³⁾,
- der henviser til høringsdokumentet fra Baselkomitéen for banktilsyn om styrkelse af banksektorens modstandskraft ⁽⁴⁾ og om en international ramme for måling af, standarder for og overvågning af likviditetsrisici ⁽⁵⁾,
- der henviser til dokumenterne fra Rådet for Finansiell Stabilitet,
- der henviser til de kommunikéer, der er udsendt af G20 på topmøderne afholdt i Washington, London og Pittsburgh,
- der henviser til sin beslutning af 15. juni 2010 om derivatmarkeder ⁽⁶⁾,
- der henviser til centralbankchefernes og finanstilsynschefernes meddelelse af 12. september 2010 om højere, globale minimumskapitalstandarder,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, EF-Domstolen og Den Europæiske Centralbank om en EU-ramme for grænseoverskridende krisestyring i banksektoren (KOM(2009)0561) og det vedlagte arbejdsdokument (SEK(2009)1407),

⁽¹⁾ Direktiv 2006/48/EF (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1) og direktiv 2006/49/EF (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201).

⁽²⁾ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 97.

⁽³⁾ Basel II: International konvergens i kapitalopgørelsen og kapitalstandarderne: En revideret ramme - Omfattende version af juni 2006, <http://www.bis.org/publ/bcbs128.htm>.

⁽⁴⁾ Baselkomitéens høringsforslag om styrkelse af banksektorens modstandskraft af 17. december 2009, <http://www.bis.org/press/p091217.htm>.

⁽⁵⁾ Baselkomitéens høringsforslag vedrørende en international ramme for måling af, standarder for og overvågning af likviditetsrisici af 16. december 2009, <http://www.biz.org/publ/bcbs165.htm>.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0206.

Torsdag den 7. oktober 2010

- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Den Europæiske Centralbank om bankinsolvensfonde (KOM(2010)0254),
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 af 3. november 2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0251/2010),
- A. der henviser til, at stærke, stabile og effektive finansmarkeder og institutioner er afgørende for at kunne opfylde EU's forskellige økonomiske aktørers finansieringsbehov og for at kunne fremme vækst, beskæftigelse og konkurrenceevne i EU's økonomi; der henviser til, at finansieringsfunktionen er særlig vigtig for den økonomiske genopretning; der henviser til, at reform af bestemmelserne for finansmarkedet bør sigte mod at skabe finansiell stabilitet og bæredygtig vækst,
- B. der henviser til, at de revidere og strengere kapitalkrav bør vedtages med behørig hensyntagen til det økonomiske kredsløb og den igangværende økonomiske genopretning,
- C. der henviser til, at Baselkomitéen ikke gør det muligt at tage højde for alle interesserede parter eller til gensidighedsprincippet,
- D. der henviser til, at alle finansielle markeder, aktører og instrumenter skal overvåges og reguleres, hvilket også gælder alle systemisk vigtige finansielle infrastrukturer som f.eks. systemer, mekanismer og platforme for betaling, clearing og afregning og den hertil knyttede levering af depotydelse; med henblik på at bevare den finansielle stabilitet, der er et afgørende offentlige gode; der henviser til, at krisen har sat fokus på, at bankernes kapital tydeligvis har været utilstrækkelig, hvad angår solvens,
- E. der henviser til, at tilsynsstandarderne skal styrkes og håndhæves ordentligt, og at der skal tages fat på de mangler i forbindelse med kvaliteten og mængden af kapital, likviditetsstyring, svaghederne i de interne modeller og Basel II's og kapitalkravsdirektivets konjunkturførstærkende karakter, som er blevet afsløret af krisen,
- F. der henviser til, at det er nødvendigt at udvide mængden af redskaber, der stilles til rådighed for de tilsynsførende vedrørende minimumsindsatsen til støtte for krisestyringen,
- G. der henviser til, at der bør stræbes efter en klar opdeling eller skodder mellem detail- og investeringsbankydelse med henblik på at garantere, at sikkerhedsstillelser ikke anvendes som sikkerhedsstillelse for handelsaktiviteter,
- H. der henviser til, at de nye standarder bør tage hensyn til bankens størrelse, risikoprofil og forretningsmodel,
- I. der henviser til, at der imidlertid skal tages behørigt hensyn til den kumulative virkning af de relevante elementer i det reviderede Basel II-regelsæt og i andre lovgivningsinitiativer på realøkonomien og på den økonomiske vækst,
- J. der henviser til, at hidtil usete markeds- og reguleringssammenbrud ansporede G20 til på sine møder i London, Pittsburgh og Toronto at beslutte at forøge kapitalkvaliteten, styrke risikodækningen, afdæmpe den konjunkturførstærkende karakter, indføre fremadskuende foranstaltninger for kredittab, modvirke overdreven gearing og indføre en gearingsratio som supplement til det risikobaserede Basel II-regelsæt med det formål at overgå til søjle 1-behandling og styrkelse af likviditetsstandarderne,

⁽¹⁾ EUT L 320 af 29.11.2008, s. 1.

Torsdag den 7. oktober 2010

- K. der henviser til, at EU anvender kapitalkravsdirektiverne som gældende for alle kreditinstitutioner og investeringsfirmaer, der fungerer på basis af en række forskellige forretningsmodeller; der henviser til, at andre lande begrænser anvendelsesområdet for Basel II-regelsættet til et bestemt antal banker med en bestemt forretningsmodel; der henviser til, at disse forskelle i anvendelsesområdet giver anledning til bekymring vedrørende forlidelighed, lige konkurrencevilkår og risikoen for eventuel tilsynsarbitrage,
- L. der henviser til, at der er betydelige særtræk ved det europæiske tilfælde, såsom at virksomhedssektoren i Europa fortrinsvist finansieres gennem banklån; der henviser til, at det reviderede Basel-regelsæt skal tage hensyn til disse særtræk; der henviser til, at det ville være ønskeligt, at bankudlån blev mere målrettet mod specialiserede områder såsom små og mellemstore virksomheder, og at større selskaber blev tilskyndet til at udstede obligationer direkte til investorerne,
- M. der henviser til, at en universalløsning-tilgang, der ikke tager hensyn til bankernes specifikke risiko-profiler og forskelligartetheden af banksektoren i EU vil være skadelig for bankindustrien og dermed kan få negative følger for væksten og den økonomiske genopretning,
- N. der henviser til, at da EU på nuværende tidspunkt er genstand for en omfattende reform af den finansielle lovgivning, skal der være overensstemmelse mellem reformerne, og desuden bør gennemførelsestidsplanerne tage højde for den kumulative virkning af foranstaltningerne på realøkonomien og bør ikke hæmme økonomisk genopretning,
- O. der henviser til, at konvergens hen imod et enkelt sæt af globale regnskabsstandards af høj kvalitet er essentielt for at kunne opretholde lige konkurrencevilkår og sikre global sammenlignelighed af data; der henviser til, at sådanne standarder behørigt skal opgraderes for at tage højde for erfaringerne fra krisen,
- P. der henviser til, at den strenge overholdelse af princippet om, at substans går forud for form, bør tages i betragtning af alle involverede myndigheder for at forhindre u hensigtsmæssige resultater,
- Q. der henviser til, at konvergens mellem regnskabsrapportering og lovbestemt rapportering og skatte-hensyn er væsentlig for at sikre, at tilsynsorganer og investorer får de samme gennemsigtige og klare informationer, og henviser til, at dobbeltrapportering skal begrænses mest muligt; der henviser til, at dette ikke udelukker tilsynsfiltre, således at de fremgår af alle regnskaber,
- R. der henviser til, at banker bør fokusere mere på kernevirkomheder, der tjener realøkonomiske formål; der henviser til, at Baselkomitéen og Kommissionen bør give tilskyndelse hertil,
- S. der henviser til, at reformerne i Basel II-revisionen skal gå hånd i hånd med strukturelle reformer af banktilsynet, som Parlamentet har slået til lyd for, og eventuelt en plan for udarbejdelse og konsekvent gennemførelse af søjle 2-foranstaltninger,

Generelle spørgsmål

1. bifalder G20' tilsagn om at øge kapitalens kvalitet og mængde, indføre likviditetsstyringsstandards, håndtere konjunkturforstærkende effekter og opgradere de samlede tilsynsstandards som reaktion på finanskrisen;
2. glæder sig over Baselkomitéens og Kommissionens indsats; understreger, at de nye kapitalkravsbestemmelser bør udarbejdes og gennemføres med omhu, og at deres virkninger også bør analyseres i lyset af den bredere revision af regelsættene;
3. er bekymret over strukturelle underskud og manglende balance i det nuværende forslag og risikoen for at skade den økonomiske genopretning og den økonomiske vækst; er af den opfattelse, at i lyset af den nuværende økonomiske situation vil det blive nødvendigt at føre tilsyn med, at bankerne ikke lægger omkostningerne ved det kommende forslag over på slutbrugerne af finansielle tjenester;

Torsdag den 7. oktober 2010

4. understreger, at der er behov for at styrke interaktionen mellem revisionsproces (søjle 2) og offentliggørelse (søjle 3) ved at stille resultaterne fra stresstester og kapitaltillæg til rådighed for offentligheden;
5. minder om de betydelige særtræk ved den europæiske banksektor, såsom variationen af forretningsmodeller, der fungerer under forskellige juridiske former, og at den europæiske virksomhedssektor fortrinsvist finansieres gennem banklån, og opfordrer derfor til en altomfattende undersøgelse af de mikro- og makroøkonomiske konsekvenser af de foreslåede, nye regler;
6. opfordrer indtrængende Baselkomitéen såvel som Kommissionen til at tage behørigt hensyn til sådanne særtræk og til de forskellige typer af risiko, der berører banksektoren; understreger behovet for at skelne nøje mellem investeringer og traditionelle detailbanktjenesteydelser, såvel som transaktionstjenester, i det reviderede Basel II-regelsæt;
7. opfordrer Kommissionen til at spille en mere foregribende rolle i processen til reform af Basel II-regelsættet, til at fremme og beskytte europæiske interesser, samordne medlemsstaternes tilgange til at opnå det bedste resultat for den europæiske økonomi og til at forsyne Parlamentet med regelmæssige rapporter om status af igangværende forhandlinger og inddrage det aktivt i forhandlingsprocessen;
8. anerkender betydningen af internationalt samarbejde og samordning med det formål at opnå lige konkurrencevilkår på internationalt plan og undgå tilsynsarbitrage; gør dog opmærksom på, at dette mål ikke må medføre konkurrencemæssige ulemper for økonomien og banksektoren i EU, og mener, at banksektoren forskelligartethed bør bevares;
9. understreger, at genopretningen af den europæiske økonomi forudsætter dynamiske finansielle markeder, der er i stand til at finansiere investeringer og innovation; advarer mod regler og krav, der kan føre til en ny kreditstramning, som vil destabilisere den økonomiske udvikling og arbejdsmarkedet i EU;
10. understreger, at det er en forudsætning for en vellykket reform, at alle parter, der deltager i Basel- og G20-processen, støtter fuldstændig op om en klar og sammenhængende gennemførelsestidsplan, således at der sikres lige internationale konkurrencevilkår og tilsynsarbitrage undgås; opfordrer indtrængende Kommissionen og Baselkomitéen til at sikre, at de aftalte standarder gennemføres på gensidig afstemt vis;
11. minder om, at Basel II-aftalen og den snarlige revision heraf, er beregnet til at være en global standard; er derfor særdeles bekymret over, at de begrænsninger, der er fastsat i forskellige nationale lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er vedtaget som reaktion på krisen (især i den amerikanske Wall Street-reform og forbrugerbeskyttelseslov, der begrænser anerkendelsen af eksterne ratings), kan medføre en alvorlig fragmentering i anvendelsen af denne globale standard; opfordrer derfor indtrængende Baselkomitéen og Kommissionen til grundigt at analysere og anslå sådanne lovgivningsmæssige foranstaltningers konsekvenser for gennemførelsen af Basel II og forhandlingerne om Basel II, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at underrette Parlamentet om resultaterne;
12. opfordrer indtrængende Kommissionen til at tydeliggøre den betydning, som eksterne rating indtager i forhold til likviditetsbuffer, og til at sikre, at ingen alternative kriterier, der er under overvejelse, begrænser udvalget af buffer-egnede aktiver; opfordrer endvidere indtrængende til, at alle alternative kriterier, der aftales, erstatter eksisterende eksterne ratings, i stedet for at supplere dem, således at der sikres lige konkurrencevilkår på internationalt plan;
13. tilskynder Kommissionen til at intensivere den transatlantiske dialog om finanstilsyn med USA;
14. understreger, at gennemførelsestidsplanen skal afspejle de samlede indvirkninger af de reviderede standarder på industrien, på dennes evne til at yde lån til realøkonomien og på genopretningen af økonomien i EU; tager notits af den revision af tidsplanen, som Baselkomitéen har givet meddelelse om, med henblik på bedre at kunne sikre en glidende overgang til de nye standarder;
15. minder om behovet for at inddrage Parlamentet, som det demokratisk valgte europæiske organ, i forhandlingerne, og opfordrer indtrængende Kommissionen og Baselkomitéen til at tage de nødvendige skridt til at inddrage det permanent;

Torsdag den 7. oktober 2010

16. minder om sin bekymring over begrænsningerne på påtagelser vedrørende bank-baserede samvariationer, som ligger til grund for visse aspekter af metodologien for beregning af lovbestemt kapital; understreger i denne sammenhæng betydningen af ordentligt tilsyn og overvågning af internaliserede vurderinger foretaget af banker ved brug af metoden med interne ratings; bemærker endvidere, at det skal sikres, at der ikke indføres uhensigtsmæssige incitamenter;

17. opfordrer Kommissionen til at fortsætte den videre udbygning af EU-tilsynet med banksektoren ved at etablere den nye Europæiske Finanstilsyn og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici;

18. opfordrer Kommissionen til at foretage en egentlig forhåndsvurdering af de reviderede Basel II-reglers formodede indvirkning på realøkonomien med særligt fokus på finansieringen af SMV'er og på banksektorens modstandskraft i pressede situationer;

19. finder, at det er nødvendigt at udvide viften af værktøjer, der er til rådighed for de tilsynsførende, ud over artikel 136 i direktiv 2006/48/EF, til som minimum at omfatte beføjelser til følgende: at kræve, at der foretages justeringer af kapital, likviditet, forretningsportefølje og de interne processer; at anbefale eller kræve ændringer i ledelsen; at begrænse betingelserne for banklicenser; at foreskrive afviklingsplaner; at foreskrive helt eller delvist salg; at oprette en såkaldt brobank eller opdeling i god bank/dårlig bank; at stille krav om konvertering af gæld til egenkapital med de nødvendige kapitalkravsreduktioner af markedsværdien; at foreskrive tilbageholdelse og restriktioner vedrørende overskud og udbytte for at styrke kapitalkravene og sikre, at aktionærer betaler før skatteyderne; omstrukturere og overføre aktiver og passiver til andre institutioner med det formål at sikre kontinuitet i forbindelse med systemisk vigtige transaktioner; opstille kriterier for værdifastsættelse af værdiforringede aktiver; lade styringen midlertidigt overgå til offentligt regi; afvikle fallerede banker;

20. opfordrer Kommissionen til at skabe incitamenter for banksektoren til at styre risiko og overskud med henblik på langsigtede resultater og at tilskynde bankerne til at opretholde et aktivt og vedvarende engagement i lån opført i egne regnskaber, uden i for høj grad at forlade sig på securitisation og ikke-balanceførte ordninger og til i fuld udstrækning at konsolidere ikke-balanceførte konstruktioner, som f.eks. SPV-selskaber;

21. bemærker, at langfristede investeringer, som f.eks. energidistributionsinfrastruktur, er afhængige af securitisation;

22. foreslår, at Baselkomitéen, Den Internationale Børstilsynsorganisation (IOSCO), International Accounting Standards Board (IASB) osv. inkorporeres i en global struktur - muligvis IMF - med henblik på at skabe en tilstrækkelig organisering af finansverdenen og sikre, at alle interessenter inddrages i forbindelse med udarbejdelsen af reglerne, og at der er tilstrækkelig kapacitet til at kontrollere, at reglerne gennemføres;

23. er af den opfattelse, at spørgsmålet om finansinstitutioner, der er »for store til at krakke«, skal tages op til behandling og mener derfor, at kapitalkrav og konjunkturudlignende stødpuder bør være forholdsmæssigt afpassede i forhold til finansinstitutionernes størrelse, risikoniveau og forretningsmodel;

Kapitalens kvalitet

24. støtter initiativet til at øge kvaliteten og niveauet af kapital som reaktion på krisen og tager notits af Baselkomitéens beslutning af 12. september 2010 om at stille højere minimumskapitalkrav, indføre en kapitalbevaringsstødpude og i betydeligt omfang forhøje andelen af stamaktiekapital; minder om, at dette spørgsmål hænger nøje sammen med regnskabsreglerne, hvormed der forstås en konsekvent tilgang, der indbefatter global konvergens;

25. bemærker, at Baselkomitéens beslutning fra (slutningen af) juli 2010 om at tillade forsigtig anerkendelse af mindretalsinteresser, udskudte skatteaktiver og investeringer i andre finansinstitutioner; mener, at yderligere justeringer måske er hensigtsmæssige;

26. understreger, at for at sikre lige konkurrencevilkår og for at undgå at favorisere visse forretningsmodeller i enheder, der ikke er aktieselskaber, navnlig andelsselskaber, gensidige selskaber og sparekasser, skal kapital - uanset den juridiske status - defineres i et bogføringsmæssigt format på grundlag af kapitalordningernes kvalitet (dvs. permanens, tabsabsorbering, betalingsfleksibilitet);

Torsdag den 7. oktober 2010

27. opfordrer indtrængende Baselkomitéen og Kommissionen til, når der defineres belånbare kapitalordninger, reelt at tage højde for de behov og særtræk, der gør sig gældende for enheder, der ikke er aktieselskaber (dvs. andelsselskaber, gensidige selskaber og sparekasser), og som udgør en stor del af den europæiske banksektor;
28. opfordrer Kommissionen til at gennemgå de foreslåede betingelser for berettigelse for tier 1-kernekapital og indskrænke listen til de betingelser, der er nødvendige for at sikre kapitalens kvalitet (dvs. permanens, tabsabsorbering og betalingsfleksibilitet);
29. opfordrer indtrængende Baselkomitéen og Kommissionen til at sikre, at både risiko og kapital tages i betragtning på afbalanceret og forsigtig vis i forbindelse med konsoliderede kapitalberegninger, og at især kapital, der er tilvejebragt af mindretal og direkte ydet til kreditinstitutioner inden for samme bankkoncern, behørigt bør anerkendes (dvs. mindretalsinteresse) og at der ikke stilles hindringer i vejen for aktieposter i regionale andelsselskaber og sparekasser under hovedinstitutionen (dvs. ikke fradrag fra egne midler);
30. understreger den betydningsfulde rolle, som betinget kapital spillede under krisen; opfordrer Kommissionen og Baselkomitéen til at anerkende den fleksible betingede kapitalens betydning i krisesituationer og til at overvåge markedets accept af konvertible instrumenter;
31. opfordrer Kommissionen til at tage nøje højde for eksisterende forskelle mellem skattemæssige og regnskabsmæssige opgørelser for at undgå eventuelle konkurrencemæssige ulemper;
32. opfordrer Baselkomitéen og Kommissionen til at afklare håndteringen af gensidige, finansielle krydsejerskabsaftaler;
33. anmoder Kommissionen om at overveje en afbalanceret håndtering mellem urealiserede gevinster og tab for at begrænse udsving og konjunkturforstærkende effekter;
34. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en detaljeret undersøgelse af kapitalinstrumenter før og efter krisen med henblik på at vurdere betydningen af specifikke kapitalinstrumenter og deres relevans i en krisesituation;

Likviditetsstandarder

35. overvejer at udvikle likviditetsstandarder af høj kvalitet, som skal udgøre en essentiel del af kriseindsatsen; er af den opfattelse, at likviditetsstandarder bør være tilstrækkeligt uensartede til, at der kan tages hensyn til særtrækkene ved en banks forretningsmodel og risikoprofil; er af den opfattelse, at der skal ske en erkendelse af, at risikoen ved et givent aktiv kan variere over tid og som følge af de mekanismer, der anvendes til at håndtere den;
36. bemærker, at ændring af løbetid uvægerligt udsætter bankerne for en langvarig/kortvarig likviditetsrisiko;
37. mener, at dobbeltberegningen af egenkapital mellem banker og forsikringsselskaber skal tages op under den nuværende ordning i direktivet om finansielle konglomerater for ikke at stille banker, der anerkendes som finansielle konglomerater, og som har aktieposter i forsikringsselskaber, ugunstigt;
38. tilskynder Baselkomitéen og Kommissionen til at genoverveje kalibreringen af likviditets- og finansieringsratioer;
39. er af den opfattelse, at en »likviditetsdækningsgrad« i højere grad bør tage højde for risikoen ved koncentration af belånbare aktiver i en likviditetsbuffer, opmuntre til risikospredning og modvirke for stor koncentration i en bestemt type aktiv, herunder statsgæld; mener, at likviditetsbuffer så vidt muligt bør bestå af aktiver, der forbliver yderst likvide i perioder med stort pres, og at en sådan ratio, hvis den konstrueres ordentligt, vil forbedre institutionernes modstandskraft mod likviditetsrisici;

Torsdag den 7. oktober 2010

40. opfordrer Kommissionen til at sikre, at ikke-balanceførte forpligtelser er omfattet af likviditetsstandarder i dens kommende forslag til revision af kapitalkravsdirektiv 4;
41. opfordrer, i tilfælde af at der fastsættes en strukturel likviditetsstandard (dvs. »net stable funding ratio«), til behørig anerkendelse af stabile finansieringskilder, der er specifikke for Europa (dvs. panteobligationer); er af den opfattelse, at de nationale myndigheder i værtsmedlemsstaten under alle omstændigheder bør have adgang til oplysninger om likviditetssituationen i filialen;
42. anmoder Kommissionen om at fastsætte kriterier for likvide aktiver af høj kvalitet under hensyntagen til den aktuelle definition af Den Europæiske Centralbanks belånbare aktiver til pengepolitiske operationer (repofacilitet);
43. opfordrer Kommissionen til at medtage al suveræn gæld i euroområdet som likvide aktiver af høj kvalitet uanset dens specifikke rating, hvorved de uforholdsmæssige virkninger af kreditvurderingsbureauernes handlinger nedbringes;
44. gør dog opmærksom på sandsynligheden for, at likvide aktiver af høj kvalitet hurtigt bliver illikvide i perioder med stærkt pres, og kræver, at kreditinstitutionerne gennemfører stresstester, der måler mere end kun likviditetsdækningsgrad og net stable funding ratio;
45. opfordrer Kommissionen og Baselkomitéen til at tage behørigt hensyn til de juridiske enheder inden for grupper eller netværk af banker i forbindelse med likviditetskrav; opfordrer til, at transaktioner og forpligtelser inden for sådanne grupper eller netværk behandles på risikofølsom vis og, hvis det er hensigtsmæssigt, behandles anderledes end transaktioner og forpligtelser mellem tredjeparter;

Konjunkturudlignende foranstaltninger

46. bifalder bestræbelsen på at begrænse for stor kreditstigning og risikoen for kreditbobler;
47. er foruroliget over den mulige konjunkturforstærkende karakter af den nyligt foreslåede faste, bank-specifikke kapitalbevaringsstødpuder; er af den opfattelse, at både kapitalbevaringsstødpuder og konjunkturudlignende stødpuder bør være i stand til at absorbere tab i en periode med pres; er af den opfattelse, at disse stødpuder skal udformes og udvikles sideløbende for at kunne være virkningsfulde;
48. bifalder forsøget på at finde frem til et sæt harmoniserede, makroøkonomiske variabler for at opbygge effektive konjunkturudlignende buffere;
49. anerkender fordelene ved fremadskuende hensættelser (forventet tab-tilgang) som en mulig, yderligere foranstaltning til at reducere konjunkturforstærkende effekter og opmuntre til indregning af forventede kredittab forbundet med konjunkturudviklingen;
50. mener, at den kommende europæiske bankmyndighed skal spille en førende rolle for udformningen og gennemførelsen af foranstaltninger i tilknytning til standarder for kapitalkrav og konjunkturudlignende kapitalstødpuder på EU-plan;
51. opfordrer til international konvergens mellem regnskabsrapportering og lovgivningsmæssig rapportering, navnlig hvad angår tilgangen til et forventet tab i et offentliggjort overskud, for at tage højde for erfaringerne fra krisen og sikre, at der anvendes det samme sæt af klare og gennemsigtige regler, når der udarbejdes oplysninger til tilsynsorganer og investorer; advarer om behovet for at reducere dobbelttrapportering; mener, at der bør følges op på sådanne bestræbelser og at yderligere innovative skridt skal undersøges, såsom en reguleringsside eller tilsynsfiltre i regnskaber;
52. påpeger, at konjunkturudlignende lovgivning kræver harmoniserede kriterier for at sikre tilsynsmyndighedernes detaljerede og omhyggelige overvågning af finansmarkederne og markedsmiljøet, herunder fuld udveksling af information, synkronisering af reguleringsforanstaltninger og realtidsovervågning af engagementer og risici, herunder via et krav om revisionsruter ved alle finansielle markedstransaktioner;

Torsdag den 7. oktober 2010

Gearingsratio

53. tager som følge af kompleksiteten i finanssystemet notits af ideen om en gearingsratio som værende en nyttig, enkel og manipulationssikret bagstopper for anvendelsen af overdreven gearing og overdrevne risici; advarer om, at en enkel gearingsratio med fast sats, hvis den skal være virkningsfuld, skal sammen sættes på en sådan måde, at den indfanger forskellene i kreditinstitutionernes forretningsmodeller og risikoprofiler;

54. er af den opfattelse, at en sådan ratio for at være effektiv skal omfatte alle ikke-balanceførte poster og derivater, skal være klart defineret, enkel og internationalt sammenlignelig og bør tage højde for lovbestemt modregning og de forskellige gearingsratioer, der findes internationalt;

55. er imidlertid bekymret over, at grovgearingsratioen isoleret set ikke formår at tage tilstrækkeligt hensyn til risici og vil være til ulempe for foretagender, der tilbyder traditionelle lavrisiko-bankydelse (såsom detailhandel, firma- og boligfinansiering og transaktionsydelser) eller økonomier, hvor erhvervssektoren hovedsageligt finansieres via lån; understreger derfor betydningen af, at tilsynsmyndighederne overvåger gearingsændringer såvel som gearingsniveauet generelt, eftersom betydelige ændringer kan være tegn på tiltagende risici; er også bekymret over, at en (ikke-spredt) grovgearingsratio eventuelt kan skabe ugunstige incitamenter til at flytte finansielle aktiver over i mere risikofyldte engagementer;

56. anmoder Baselkomitéen og Kommissionen om på behørig vis at vurdere mulighederne for gearingsratioer, som kan anvendes på tier 1 og tier 2, idet der tages hensyn til særtrækkene ved bankindustrien i EU;

57. anmoder Baselkomitéen og Kommissionen om også at udforske muligheden for at opstille bagstoppergrænser for forretningsområder, risikovægtede aktiver og porteføljer; mener, at målingen af aktiver som enten netto- eller bruttobeløb i denne sammenhæng bør overvejes;

58. anmoder endvidere Baselkomitéen og Kommissionen om at undersøge proportionaliteten inden for en grovgearingsratio ved at anvende tærskelværdier til udløsning af reguleringstiltag;

59. bemærker Baselkomitéens beslutning om at gennemføre en overvågningsperiode inden for søjle 2 med det formål at overgå til søjle 1-behandling; opfordrer indtrængende Kommissionen til at indføje en revisionsklausul i lovforslaget til CRD 4;

60. konstaterer, at gearingsratioen er et nødvendigt redskab til måling af bankernes samlede engagementer, men opfordrer Kommissionen til at udtænke regulerende instrumenter beregnet til effektivt at begrænse overdreven gearing (især overdreven tillid til kortfristet finansiering og engrosfinansiering);

61. opfordrer til, at alternative former for gearingsration inden for søjle 2 underkastes videre overvejelser; påpeger, at en gearingsration f.eks. kan have en fleksibel margen og at tilsynsmyndigheder ville have bemyndigelse til at gribe til handling ved overskridelse af denne grænse;

62. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at gearingsratioer ikke fører til uhensigtsmæssig securitisation af den art, der karakteriserede finanskrisen, eller til substituerende størrelse eller mindre kredit, især ikke for lån til realøkonomien (idet disse er sandsynlige måder, hvorpå banker kan reducere deres gearingsratio);

Modpartskreditrisiko (CCR)

63. opfordrer til udvidede standarder for stresstester, backtesting og håndtering af korrelationsrisiko, såvel som vurdering af langsigtede sociale og miljømæssige risici, der er resultatet af, at selskaber og projekter modtager banklån;

64. anmoder Baselkomitéen og Kommissionen om at undersøge alternativer, der vil være bedre til at håndtere risikoen ved kreditværdijustering på grund af forringelse i kreditkvaliteten hos bankernes modparter;

Torsdag den 7. oktober 2010

65. mener, at credit default swaps (CDS) ikke bør anvendes for at undgå kapitalkrav;
66. opfordrer til, at kreditrisikobehandling af modpart gøres risikoproportionel og til, at kapitaludgifter forhøjes for kapitalbehandlingen af ikke-centrale transaktioner gennem en central modpart (CCP), forudsat at disse CCP'er opfylder de højniveaunkrav, der fastsættes i EU-lovgivningen, samtidig med at der tages højde for standarder, der er vedtaget på internationalt plan, med behørig hensyntagen til de potentielle omkostninger for erhvervssektoren ved at anvende derivater til at inddække kommercielle aktiviteter; opfordrer til, at der skabes incitament til de allerhøjeste standarder, hvad angår bilateral clearing;
67. understreger, at krisen har vist, at sammenbindingen mellem finansinstitutionerne indbyrdes er større end mellem finansinstitutionerne og virksomheder, og er af den opfattelse, at kapitalkrav for CCR bør være større ved finansinstitutioners engagement i andre finansinstitutioner og ligeledes bør afspejle denne risikos dynamik til enhver tid; fremhæver, at nøje overvågning af denne sammenbinding er nødvendig for at afdække koncentration af transaktioner mellem større aktører og for at træffe opfølgende reguleringsforanstaltninger vedrørende CCR;

*

* *

68. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Eurogruppen og Den Europæiske Centralbank.

Sundhedssystemer i Afrika syd for Sahara og global sundhed

P7_TA(2010)0355

Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om sundhedssystemer i Afrika syd for Sahara og global sundhed (2010/2070(INI))

(2011/C 371 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 25 i verdenserklæringen om menneskerettigheder, som anerkender sundhed som en grundlæggende rettighed,
- der henviser til, at alle har ret til den højest opnåelige standard for fysisk og psykisk sundhed,
- der henviser til Bamako-initiativet fra 1987 og målet om sundhed for alle inden år 2000,
- der henviser til Alma-Ata-erklæringen fra 1978, der definerer begrebet primær sundhed,
- der henviser til Ottawa-chartret fra 1986 om fremme af sundhed,
- der henviser til forslaget fra FN's Børnefond, der blev godkendt af Verdenssundhedsorganisationen i 1987, med henblik på at geniværksætte en politik om primær sundhed og bekæmpelse af børnedødeligheden,
- der henviser til Abidjan-platformen fra 1998 om støttestrategier for sygekasser i Afrika,

Torsdag den 7. oktober 2010

- der henviser til FN's 2015-mål fra 2000, især til målene om menneskelig udvikling (sundhed og uddannelse), vand og energi, udvikling af landdistrikter, landbrug og fødevarer sikkerhed, og navnlig til målene 1, 4, 5, 6 og 8,
- der henviser til Cotonou-aftalen af 23. juni 2000, ændret den 25. juni 2005,
- der henviser til EU's prioriteter fra december 2005, som er fastlagt i den europæiske udviklingskonsensus,
- der henviser til den internationale konference i Ouagadougou i 2008 om primær sundhed og sundhedssystemerne i Afrika og til den forpligtelse, som de deltagende statsledere indgik, om at afsætte mindst 15 % af deres nationale budgetter til sundhed,
- der henviser til erklæringerne fra Den Vestafrikanske Økonomiske og Monetære Union (UEMOA), der sigter mod at gennemføre en universel sygesikring for befolkningerne og til dennes forordning (nr. 7/2009) af 26. juni 2009 om bestemmelser for gensidige socialsikringsordninger inden for UEMOA,
- der henviser til den 10. Europæiske Udviklingsfond for perioden 2008-2013 og Rådets afgørelse fra december 2005,
- der henviser til Paris-erklæringen af marts 2007, som blev afgivet efter konferencen »Konsortium« (G8, ILO (bureau), WHO, Verdensbanken, IMF, OECD) om sygeforsikring,
- der henviser til prioriteterne for EU's trustfond for infrastrukturer i Afrika, som blev fastlagt i april 2007, og især til afsnittet om udvikling af infrastrukturer i Afrika,
- der henviser til det verdensomspændende initiativ »International Health Partnership«, som blev iværksat i London den 5. september 2007 og sigter mod bedre samordning af den eksterne bistand på bilateralt og multilateralt plan,
- der henviser til G8-topmødet i juni 2007 og lanceringen af initiativet »Providing for health« med henblik på udvikling af finansieringssystemer for sundhed, som er holdbare, retfærdige, til gavn for de fattige og med universel dækning,
- der henviser til EU's nye finansieringsinstrument for udviklingssamarbejde (DCI),
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning (10/2008) om EF's udviklingsbistand til sundhedstjenester i Afrika syd for Sahara,
- der henviser til den fælles strategi for EU og Den Afrika Union om sundhed, som blev vedtaget i Lissabon i december 2007,
- der henviser til det uofficielle dokument, som blev vedtaget i fællesskab af formandskabet og Kommissionen under udviklingsministrenes uformelle samling i september 2008 i Bordeaux, om sygeforsikring og finansiering af sundhedssystemer i udviklingslandene,
- der henviser til Algier-erklæringen fra 2008 om forskning på sundhedsområdet,
- der henviser til eThekwin-erklæringen fra 2008 om hygiejne og sanitære installationer,
- der henviser til Libreville-erklæringen fra august 2008 om sundhed og miljø i Afrika,

Torsdag den 7. oktober 2010

- der henviser til Bali-erklæringen fra 2008 om betydningen af affaldsforvaltning for menneskers sundhed,
 - der henviser til konklusionerne fra konferencen i Oslo i oktober 2008 om grundprincipperne for håndhævelse af rettighederne for internt fordrevne, dvs. folk, der er fordrevne mod deres vilje som følge af konflikter, forfølgelse, naturkatastrofer eller udviklingsprojekter, uanset om de har krydset en grænse eller ej,
 - der henviser til EuropAids målsætninger for perioden 2009-2013,
 - der henviser til ICRC's undersøgelse af sædvaneret, som navnlig udpegede sundhed som en sædvane i den humanitære folkeret, som skal respekteres,
 - der henviser til erklæringen fra Association Internationale de la Mutualité (juni 2009) om gensidighed i universelle sygesikringssystemer,
 - der henviser til Det Internationale Arbejdsbureaus arbejde under STEP I og II-programmet (strategier og redskaber mod social udstødelse og fattigdom), der har til formål at bekæmpe social udstødelse, reducere fattigdom og fremme anstændigt arbejde gennem nye strategier for udvidet social beskyttelse,
 - der henviser til Yaoundé-erklæringen fra september 2009, der blev vedtaget af medlemmerne af samrådet af udviklingsaktører i sygekasserne i Afrika, hvori sygekasser betragtes som hensigtsmæssige for at virkeliggøre universel dækning i lande med lave eller mellemhøje indkomster,
 - der henviser til det globale initiativ om et universelt grundlag for social beskyttelse, som blev vedtaget af rådet af sekretariatscheferne for alle FN's organer i april 2009, og som er baseret på et sammenhængende og fastlagt sæt af basale sociale overførsler og grundlæggende sociale tjenesteydelser, herunder sundhed, som alle borgere bør have adgang til,
 - der henviser til arbejdet i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, navnlig til dens betænkning af 3. december 2009 om problemer i forbindelse med landbrug og klimaforandringer, som uundgåeligt vil få negative følger for folkesundheden, samt initiativet om klima og udvikling i Afrika,
 - der henviser til meddelelse fra Kommissionen fra 31. marts 2010 (KOM(2010)0128), der sigter mod at styrke EU's rolle inden for global sundhed,
 - der henviser til konklusionerne fra den 3011. samling i Rådet (udenrigsanliggender) den 10. maj 2010 om EU's rolle inden for global sundhed,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget (A7-0245/2010),
- A. der henviser til, at det gennem de vertikale fonde inden for sundhedsområdet er lykkedes at begrænse dødeligheden i forbindelse med vidt udbredte sygdomme såsom tuberkulose, malaria osv., og at indsatsen på dette område bør videreføres,
- B. der henviser til, at det internationale samfund, herunder EU, bør støtte staterne i forbindelse med iværksættelsen af nationale sundhedspolitikker, og at levering af offentligt finansierede sundhedsydelser, som er tilgængelige for alle, skal stå i centrum af disse foranstaltninger,

Torsdag den 7. oktober 2010

- C. der henviser til, at de grundlæggende sundhedssystemer bør kunne behandle alle slags sygdomme, og at både den horisontale og den vertikale tilgang derfor er nødvendige, da de supplerer hinanden,
- D. der henviser til, at en horisontal tilgang, som er velstruktureret, gør det muligt at udforme forsikrings-systemer (gensidig sygeforsikring, mikroforsikring i forbindelse med sundhed osv.), hvor modtagerne selv bliver ansvarlige for deres egen sundhed,
- E. der henviser til, at sundhed ikke er en vare, hverken i Afrika eller andre steder, og at det er afgørende at finde frem til sygeforsikringsordninger, der ikke har gevinst for øje, men som er baseret på solidariske og demokratiske værdier,
- F. der henviser til, at der i løbet af 1990'erne er blevet iværksat en række initiativer i Afrika med henblik på etablering af sygesikringssystemer, og at den sociale dynamik, som dette er udtryk for, bør understøttes,
- G. der henviser til, at den terminologi, der anvendes i lande, der er engelsksprogede, fransksprogede, eller hvor der tales afrikanske sprog, varierer og ikke altid dækker det samme koncept, og at nogle taler om »mutuelle de santé« (sygekasseorganisationer), andre om »Community Based Health Insurance« (fællesskabsbaseret sygeforsikring) eller mikroforsikring i forbindelse med sundhed, og at disse betegnelser dækker et bredt spektrum af solidariske ordninger, som er baseret på gensidig risiko i forbindelse med hel eller delvis dækning af udgifterne til sundhedstjenester,
- H. der henviser til, at der med betegnelsen »gensidig« lægges vægt på den sociale bevægelse og medlemmernes fælles indsats, og at udtrykket »forsikring« henviser til 1) forudgående – det vil sige før de dækkede risici bliver til virkelighed – indbetaling af bidrag, 2) risikofordeling og 3) begrebet garanti, og at sygekassen i henhold til Abidjan-plattformen (fra 1998) kan defineres som en selvstændig nonprofit-forening baseret på solidaritet og demokratisk deltagelse, som primært gennem bidrag fra sine medlemmer har til formål at forbedre disses og deres familiers adgang til sundhedspleje af høj kvalitet, samtidig med at der gøres en indsats for velfærd og gensidig hjælp,
- I. der henviser til, at i lyset af de sociale og humanitære forhold, visse befolkninger bor under, kender borgerne ikke altid begrebet velfærd og erkender dermed heller ikke værdien af at betale bidrag til forsikring mod sygdomme, der muligvis aldrig indtræffer, især da ngo'er af enhver slags kan tilbyde tilsvarende sundhedspleje og lægemidler gratis,
- J. der henviser til, at udvandrere fra Afrika syd for Sahara har været klare over nytten og værdien af sygekasser i de forskellige værtslande, hvor sygekasser er veludviklede, og udvandrerne bevarer ofte tætte forbindelser med deres oprindelseslande,
- K. der henviser til, at der ikke findes noget sundhedsplejesystem, der kan fungere som universalløsning i Afrika, ligesom det er tilfældet i Europa, hvor der er forskelle mellem universelle sociale sikringsordninger på den ene side og obligatoriske sygesikringsordninger på den anden side,
1. minder om, at sundhed er et udtryk for et lands samfundsøkonomiske og demokratiske niveau samt gode regeringsførelse;
 2. minder om betydningen af eksterne faktorer for økonomien i de afrikanske lande syd for Sahara, såsom regulering af den internationale handel, politikker vedrørende udviklingssamarbejde, finanskrisen, klimaforandringerne, de store medicinalvirksomheders politik og de store internationale finansielle institutioners politik;
 3. understreger, at disse eksterne faktorer på dramatisk vis kan indskrænke manøvre mulighederne for de lande, der er ivrige efter at sikre en god regeringsførelse, og i væsentlig grad indvirker på folkesundheden;

Torsdag den 7. oktober 2010

4. minder om, at den grundlæggende ret til sundhed er en rettighed, der går på tværs af andre rets-områder såsom sundheds- og socialret samt arbejds- og civilret;
5. minder det internationale samfund om sine forpligtelser i forhold til 2015-målene og EU om sit tilsagn om at forbedre sin bistand til sundhedssektoren i Afrika syd for Sahara;
6. minder om kvinders rettigheder til uden begrænsninger at bestemme over deres egen reproduktive sundhed, hvad enten det angår spørgsmål om reproduktion, prævention, abort eller seksuelt overførte sygdomme; fordømmer, at kvinder stadig udsættes for kønslig lemlæstelse og forfærdelige voldshandlinger, og at voldtægt er et krigsvåben; plæderer derfor for gennem en horisontal tilgang at sikre kvinders ret til sundhedspleje på disse områder og opfordrer til en diagonal tilgang med henblik på prioriteret støtte af dette sundhedsområde;
7. minder om alle børns ret til at have adgang til vaccinations- og immuniseringsprogrammer; minder endvidere om, at 8,8 mio. børn under fem år (hvoraf halvdelen i Afrika syd for Sahara) fortsat dør hvert år af sygdomme, som kan forebygges og behandles;
8. minder om, at lungebetændelse og diarré er de vigtigste årsager til børnedødelighed i Afrika syd for Sahara;
9. er bekymret over, at private organisationer, som modtager midler fra europæiske fonde og udbyder sundhedstjenester til den afrikanske befolkning, under indflydelse af religiøse idéer kan indskrænke visse praksisser vedrørende sundhed og prævention, som er knyttet til reproduktiv sundhed;
10. understreger, at private organisationer, som modtager midler fra europæiske fonde, skal yde tjenester inden for reproduktiv sundhed i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og med respekt for den menneskelige værdighed og frihed;
11. fordømmer udbredelsen af sekteriske organisationer, som misbruger de svageste befolkningsgruppers godtroenhed og spreder falske forestillinger om sundhed uden nogen reaktion fra de regerende myndigheder;
12. er bekymret over den stigende kommercialisering af sundhedsydelser, og den omstændighed at medicinske behandlinger udføres i to hastigheder i lande, der viser tegn på politiske vanskeligheder og mangler med hensyn til god regeringsførelse;
13. støtter det ofte beundringsværdige arbejde, som udføres af ngo'er i konfliktområder, men minder om, at dette nødhjælpsarbejde ikke er af vedvarende karakter og ikke kan erstatte stabile sundheds- og forsikringssystemer;
14. understreger den store betydning, som ikke-statslige aktører, herunder religiøse organisationer og private nonprofit-hospitaler, har for forbedring af folkesundheden og fremme af sundhedsuddannelser;
15. opfordrer Kommissionen til at fremme styrkelsen af de nationale sundhedssystemer, bl.a. ved hjælp af en metode, der sætter den offentlige interesse i centrum og anerkender det offentlig-private partnerskabs betydning for sundhedssektoren, herunder nonprofit-sektoren, i overensstemmelse med kriterier for effektivitet og retfærdighed med henblik på at opnå bæredygtige og varige resultater;
16. bemærker, at en stor del af befolkningen i Afrika syd for Sahara, navnlig i landdistrikterne, ikke kan overkomme udgifterne til sundhedsydelser og lægemidler, end ikke til generiske lægemidler;

Torsdag den 7. oktober 2010

17. er dybt bekymret over handelen på det afrikanske marked med medicin, der er udløbet, fordærvet eller forfalsket, samt over de nationale myndigheders og det internationale samfunds utilstrækkelige reaktion herpå;
18. er bekymret over den akutte mangel på uddannet medicinsk personale og den kendsgerning, at mange læger ikke bliver i deres land; foreslår at tilbyde dem mulighed for visa til flere indrejser, så de kan fortsætte deres uddannelse i Europa, mens de bevarer forbindelserne til Afrika;
19. beklager manglen på kvalificeret sundhedspersonale – læger, sygeplejersker, farmaceuter – i mange afrikanske lande samt europæiske staters ansættelse af mange af disse medarbejdere, hvilket fratager de afrikanske lande værdifulde ressourcer for deres udvikling;
20. påpeger den kraftige stigning i udviklingslandene af ødelæggende sygdomme, såsom kræft hos børn, og anmoder Kommissionen om at tilskynde til gennemførelse af oplysningskampagner for at fremme tidlig diagnosticering og effektiv behandling;
21. glæder sig over, at en række lande syd for Sahara på trods af de sociale, økonomiske og politiske vanskeligheder forsøger at gennemføre politikker med henblik på at forbedre og sikre adgang til sundhedspleje for deres befolkninger, selv om der er tale om helt basal pleje; anmoder Kommissionen om en grundig sundhedsmæssig evaluering af de opnåede resultater i form af bedre sundhed (mødres og spædbørns dødelighed) som følge af støttefinansieringsmekanismen til staternes almindelige budget; anmoder endvidere om, at andre finansieringsmekanismer tages under overvejelse;
22. minder om betydningen af undervisning i sundhed og hygiejne inden for sundhedspolitikken;
23. finder det nødvendigt, at landene tilrettelægger velfungerende sundhedstjenesteydelser, som er socialt effektive og økonomisk overkommelige, samtidig med at der tages hensyn til spørgsmål vedrørende planlægning af efterspørgslen efter sundhed, herunder sygekassernes placering i sundhedssystemet; mener, at dette forudsætter oprettelse af et folkeregister;
24. understreger de lokale myndigheders vigtige rolle i forbindelse med bedre forebyggelse og adgang til sundhedspleje;
25. glæder sig over de vellykkede resultater for de vertikale fonde med hensyn til deres tiltrækning af donorer og over tilbagegangen af udbredte sygdomme såsom aids, tuberkulose, malaria, børnelammelse og andre alvorlige sygdomme; fastholder dog, at denne vertikale tilgang på ingen måde kan erstatte en tilgang, som er horisontal og varig, hvad angår primær sundhed;
26. minder om, at det kun er en horisontal tilgang til et grundlæggende sundhedssystem med deltagelse af offentlige myndigheder såvel som af en række andre aktører, som på længere sigt kan skabe en varig forbedring af livs- og sundhedsbetingelserne for befolkningen;
27. understreger, at det på kort sigt er urealistisk, at disse lande på grundlag af deres egne skatteindtægter kan finansiere de nationale sundhedssystemer, og at der derfor bør søges en blandet finansiering; minder om, at medfinansiering bidrager til, at partnerlandene påtager sig et større ansvar i projekterne;
28. glæder sig over den diagonale tilgang i visse vertikale fonde, som har besluttet at afsætte en del af deres midler til konsolidering af sundhedssystemerne i lande, der er berørt af udvalgte sygdomme; noterer sig også behovet for at fremme et sundhedssamarbejde bestående af partnerskaber og løbende udveksling, herunder ved hjælp af telemedicin, mellem hospitaler og statslige og ikke-statslige aktører i sundhedssektoren i både nord og syd med fokus på uddannelse af lokalt sundhedspersonale;

Torsdag den 7. oktober 2010

29. mener, at der bør skabes strategiske alliancer mellem de vigtigste aktører på lokalt, nationalt og internationalt plan, og at det er tvingende nødvendigt at føre en institutionel dialog mellem repræsentanter for staten, sundhedstjenesterne og sygekasserne med henblik på at definere og styre gennemførelsen af sundhedspolitikken;

30. mener, i lighed med WHO, at en udvidelse af sundhedsvæsenet bør gå hånd i hånd med en social sikring, som er baseret på forudbetaling og deling snarere end direkte betaling fra brugerne, og at reformer med henblik på at sikre universel dækning er en forudsætning for at forbedre ligheden på sundhedsområdet;

31. mener, at et sygeforsikringssystem kan bidrage til finansiel konsolidering af et sundhedssystem, og at alle midler bør iværksættes for at tilrettelægge dette på en effektiv måde på lokalt plan;

32. erkender, at der principielt findes to systemer, der kan sikre gratis sundhedsydelser efter behov, nemlig universelle sociale sikringsordninger, der er skattefinansierede, og obligatoriske sygesikringsordninger;

33. mener, at et sygeforsikringssystem bør være solidarisk og tilpasses til den kulturelle, sociale og politiske sammenhæng, hvori det fungerer: der kan således hverken blive tale om en simpel overførsel af et importeret system eller en uændret nedarving fra den koloniale fortid;

34. mener, at et sygeforsikringssystem bør give adgang til sundhedspleje for alle, fungere uden gevinst for øje og være deltagerbaseret;

35. mener, at et sygeforsikringssystem kan bidrage til at styre og påvirke et lands sundhedspolitik på de områder, hvor det opererer, til fordel for de ydelsesberettigede;

36. mener, at sygekasser er den bedste løsning til at skabe en social dynamik, som hviler på solidariske værdier, og som sikrer adgang til sundhedspleje for alle;

37. mener, at sygekasserne er væsentlige for styrkelsen af den sociale samhørighed, muligheden for at forlange adgang til sundhedspleje af høj kvalitet og en fuldgyltig inddragelse af borgerne i udformningen og gennemførelsen af sundhedspolitikker, samtidig med at disse knyttes til de formelle systemer for social beskyttelse;

38. mener, at sygekasser har vist sig at kunne tilpasse forsikringsindustrien til de særlige socioøkonomiske træk ved befolkningernes uformelle økonomi, som unddrager sig de formelle ordninger og de kommercielle forsikringssystemer, og at de derfor er hensigtsmæssige til at virkeliggøre universel dækning i lande med lave eller mellemhøje indkomster;

39. mener ikke, at sygekassernes primære formål er at træde i stedet for staterne, men at de udgør et alternativ til at overkomme forhindringerne for adgang til sundhedspleje og giver bedre adgang til pleje af høj kvalitet for alle borgere, uanset indkomst, samtidig med at staten tilskyndes til at foretage investeringer på dette område;

40. ser med tilfredshed på de bestræbelser, som visse stater under hensyntagen til lokale forhold og behov har gjort for at støtte initiativer, som er sektorbaserede (landmænd, kaffeproducenter, kvindegrupper eller beboere i samme kvarter), etnisk baserede, fællesskabsbaserede, eller som har en traditionel form, såsom tontiner;

41. konstaterer, at en række lande som Burundi, Burkina Faso, Kap Verde, Senegal, Benin, Rwanda, Tanzania, Ghana, Nigeria, Guinea og Cameroun har gennemført systemer, der ofte er meget forskellige, men som har vist gode resultater;

Torsdag den 7. oktober 2010

42. insisterer på, at systemerne tilpasses solidariske værdier, den afrikanske kultur og et afrikansk familiebegreb, hvilket har betydning for antallet af berettigede til ydelser fra sygekasserne, eftersom den afrikanske definition af familie afviger fra den vestlige;
43. understreger den rolle som formidlere, som udvandrere fra Afrika syd for Sahara kunne spille for at gøre deres landsmænd bevidste om nytten og værdien af at indføre sygekasser i deres lande;
44. insisterer på, at forsikringssystemerne bliver indbyrdes afhængige, og at sundhedsydelserne organiseres horisontalt, da befolkningen ikke vil betale medlemsbidrag, hvis der ikke er garanteret adgang til sundhedspleje og lægemidler;
45. er overbevist om, at en forsikringsbaseret tilgang forudsætter en omfattende oplysningskampagne på tværs af de egnede programmer;
46. opfordrer Kommissionen til i sine programmer fortsat at lægge vægt på konkrete projekter, der sigter mod de samfundsøkonomiske betingelser for sundhed – drikkevand, vejinfrastrukturer, fødevarer sikkerhed, anstændige bolig- og arbejdsforhold, miljøbeskyttelse og bekæmpelse af klimaforandringer;
47. opfordrer medlemsstaterne og de europæiske farmaceutiske virksomheder til, i overensstemmelse med bestemmelserne i TRIPS-aftalen, at forhandle et partnerskab, der respekterer patentbeskyttelse for de udviklede markeder og omfatter frivillige licensaftaler, bistand til sundhedsprogrammer, teknologioverførsel og øget lokal produktionskapacitet med henblik på at reducere lægemiddelpriiserne (gennem differentieret prisfastsættelse) for lande med lave indkomster;
48. opfordrer EU til i ØPA'erne ikke at medtage bestemmelser om intellektuel ejendomsret, som udgør en yderligere hindring for adgangen til livsvigtige lægemidler; minder om, at EU i henhold til Doha-erklæringen fra 2001 om TRIPS og folkesundhed er forpligtet til at prioritere folkesundhed i forhold til sine handelsinteresser, og opfordrer EU til at bruge ØPA'erne til at bistå AVS-staterne med at indføre den fleksibilitet, der er foreskrevet i Doha-erklæringen;
49. anmoder Kommissionen om at tilvejebringe gennemslagslige indikatorer for finansieringen af sundhedsydelser i de forskellige lande: omkostninger ved sygdom med hensyn til sundheds- og plejegyldigheder og uarbejdsdygtighed, børnedødeligheden og mødre dødeligheden, befolkningens størrelse, landets indtægter osv.;
50. opfordrer Kommissionen til at støtte den horisontale sundhedsmodel og til i sine sundhedspolitiske principper at overveje muligheden af, at sygekasser i samspil med andre mekanismer til sygdomsbeskyttelse kan bidrage til at udvide sundhedsordningerne;
51. opfordrer Kommissionen til at sikre adgang til sundhedssystemet for visse grupper, der har svært ved at få adgang til sundhedsydelser, såsom hyrdefolk;
52. anmoder Kommissionen om at indtage et klart standpunkt ved mødet i den globale fond til bekæmpelse af hiv/aids, tuberkulose og malaria, der skal afholdes i New York i oktober 2010, og om at iværksætte konkrete projekter i perioden 2011-2013;
53. opfordrer Kommissionen til at udbygge sin støtte til de anbefalede vertikale fonde med henblik på en »diagonal« støtteindsats til primær sundhed i de pågældende lande; opfordrer endvidere Kommissionen til at fremsætte henstillinger til de vertikale fonde, således at de udvikler exit-strategier i partnerlandene på mellemlang sigt, efterhånden som de opfylder de fastsatte mål;

Torsdag den 7. oktober 2010

54. opfordrer Kommissionen til at sikre større sammenhæng i politikkerne for de eksterne forbindelser og udarbejde en meddelelse om social sikring i udviklingssamarbejdet, sådan som det blev foreslået i Rådets konklusioner om at fremme beskæftigelsen gennem EU's udviklingssamarbejde (21. juni 2007); mener, at denne meddelelse bør ledsages af en konkret, tidsbegrænset handlingsplan med øremærkede midler;
55. opfordrer Kommissionen til at støtte udarbejdelsen af sundhedskort i Den Europæiske Unions partnerlande og til sammen med de pågældende lande at organisere – om nødvendigt på regionalt plan – balancen mellem behov og ressourcer på dette område;
56. opfordrer Kommissionen til at lade foranstaltninger inden for humanitær bistand til sundhedspleje indgå i styrkelsen af det horisontale sundhedssystem under hensyntagen til LRRD-tilgangen (sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling);
57. opfordrer EU til at bygge videre på det potentiale, som sygekasserne repræsenterer, i forbindelse med planlægningen af efterspørgslen efter sundhed og til at støtte de mange eksisterende gensidige forsikrings-initiativer, som har til formål at fremme adgangen til sundhedspleje;
58. opfordrer medlemsstaterne til at yde mere teknisk og finansiel støtte inden for deres respektive ekspertiseområder til udviklingslandenes regeringer med henblik på at gennemføre og udvide de sociale sikringssystemer;
59. opfordrer indtrængende Kommissionen og de internationale finansielle institutioner, såsom EIB, til at støtte udviklingen af gensidige sygesikringsordninger og deres finansiering, f.eks. gennem kreditgarantier, (sam)finansiering af klinikker og dækning af hele eller dele af lønnen til sundhedspersonalet;
60. opfordrer europæiske forsikringsselskaber, banker og sygekasser til at tage initiativ til at overføre deres enorme viden og knowhow, som er erhvervet i løbet af mere end 200 års forsikringshistorie, til nye forsikringssystemer i udviklingslandene; opfordrer Kommissionen til aktivt at støtte og fremme sådanne initiativer;
61. opfordrer EU til aktivt at støtte udviklingen af bæredygtig infrastruktur for primær sundhed – sygehuse, klinikker og apoteker – samt uddannelse af kvalificeret sundhedspersonale og adgang til lægemidler;
62. anmoder Kommissionen om at sikre, at de europæiske politikker vedrørende reproduktiv sundhed fremmes gennem alle de organisationer, som modtager midler fra de europæiske fonde;
63. anmoder Rådet om at lægge pres på medlemsstaterne, for at de opfylder deres finansielle forpligtelser, hvad angår udviklingsbistand; beklager navnlig, at visse medlemsstater ikke afsætter 0,56 % af deres BNP til det internationale samarbejde;
64. opfordrer alle medlemsstater og Kommissionen til at afsætte mindst 20 % af alle udviklingsudgifter til primær sundhed og uddannelse, øge deres bidrag til den globale fond til bekæmpelse af hiv/aids, tuberkulose og malaria, øge deres bevillinger til andre programmer, som har til formål at styrke sundhedssystemerne og prioritere mødres sundhed og indsatsen for at bekæmpe børnedødelighed;
65. anmoder Kommissionen om at rette sig efter bemærkningerne og anbefalingerne fra Den Europæiske Revisionsret (særberetning nr. 10/2008) for så vidt angår den udviklingsbistand til sundhedstjenester i Afrika syd for Sahara, som Kommissionen tildeler inden for rammerne af sine målsætninger om opfyldelse af 2015-målene, der under alle omstændigheder skal nås inden 2015;
66. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag den 7. oktober 2010

EU's samhørigheds- og regionalpolitik efter 2013

P7_TA(2010)0356

Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om EU's samhørigheds- og regionalpolitik efter 2013

(2011/C 371 E/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Kommissionens meddelelse »EUROPA 2020 - En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (KOM(2010)2020),
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 25.-26. marts 2010,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 17. juni 2010 (EUCO 13/10) navnlig dets vedtagelse af Europa 2020-strategien,
- der henviser til det oplæg, som Regionaludviklingsudvalget vedtog på sit møde den 13. juli 2010,
- der henviser til Rådets konklusioner vedrørende Kommissionens strategirapport 2010 om gennemførelsen af programmerne under samhørighedspolitikken, som vedtoges på Rådets (udenrigsanliggender) 3023. samling i Luxembourg den 14. juni 2010,
- der henviser til forespørgsel af 14. juli 2010 til Kommissionen om EU's samhørigheds- og regionalpolitik efter 2013 (O-0110/2010 – B7-0466/2010),
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,

1. fastholder, at samhørighedspolitikken, som tager sigte på at begrænse forskellene mellem de europæiske regioners udviklingsniveauer gennem mobilisering af vækstpotentialet for at opnå økonomisk, social og territorial samhørighed, har vist sig at have afgørende betydning for den europæiske integrationsproces; understreger, at der er tale om en politik med europæisk merværdi, som fremmer bestræbelserne med henblik på modernisering og bæredygtig vækst og er et bevis på europæisk solidaritet; finder, at disse kendetegn i overensstemmelse med ånden i traktaterne kræver, at der på hele Unionens område gennemføres en regionalpolitik, der omfatter alle de europæiske regioner;

2. konstaterer, at det store antal udfordringer på langt og kort sigt ⁽¹⁾, som Den Europæiske Union i øjeblikket står over for, indebærer, at der må vedtages en justeret EU 2020-strategi, der kan skabe en gunstig ramme for stabil og bæredygtig økonomisk vækst og jobskabelse i Europa; understreger, at samhørighedspolitikken gennemførelse er en uomgængelig forudsætning for et vellykket udfald af denne strategi samtidig med, at den til enhver tid skal forblive en uafhængig politik, der udgør en ramme for skabelsen af stærke synergier mellem alle EU-politikker;

3. tager derfor afstand fra ethvert forsøg på at renationalisere samhørighedspolitikken og understreger, at det, eftersom den nuværende finansielle ramme i væsentlig grad indvirker på regionaludviklingen, desuden er nødvendigt at tage fuldt hensyn til den regionale dimension i den foreslåede revision af EU-budgettet og den fremtidige finansielle ramme, samt at en stærk og velfinansieret EU-regionalpolitik er en absolut forudsætning for opnåelse af social, økonomisk og territorial samhørighed;

⁽¹⁾ Se »Regions 2020, An Assessment of Future Challenges for EU Regions«, arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, november 2008.

Torsdag den 7. oktober 2010

4. henleder opmærksomheden på, at territorial samhørighed i overensstemmelse med Lissabontraktatens bestemmelser indebærer en målrettet tilgang til territorial udvikling, som kan sikre polycentrisk udvikling ved at skabe synergier og undgå sektoropdeling af regionalpolitikressourcer; finder, at der med henblik herpå også er behov for tilstrækkelig fleksibilitet til at tage hensyn til regionale særkender og støtte regioner, der halter bagefter, i deres bestræbelser på at overvinde deres socioøkonomiske vanskeligheder, og at regionerne i den yderste periferi, grænseregioner, regioner med særlige geografiske træk og andre regioner med særlige udviklingsmæssige udfordringer fortsat skal nyde gavn af særbestemmelser;
5. understreger, at der må gøres brug af tidligere erfaringer, eksempler på bedste praksis og tidligere vellykkede fællesskabsinitiativer for at finde frem til en mere fokuseret tilgang til samhørighedspolitikken bymæssige dimension; understreger endvidere, at byer spiller en dynamisk rolle for regioners økonomiske udvikling, idet de skaber positive økonomiske incitamenter for de omkringliggende landdistrikter; mener derfor, at der i næste programperiode bør afsættes flere finansielle midler til investeringer i by- og forstadsprojekter, og at det bør overvejes at tage et passende instrument i brug for at nå disse målsætninger;
6. understreger, at styring på flere niveauer er et af samhørighedspolitikken nøgleprincipper og har fundamental betydning for sikring af kvaliteten i beslutningsprocessen, strategisk planlægning og gennemførelse af målsætninger; mener derfor, at det i fremtiden bør være obligatorisk med en integreret tilgang til gennemførelsen af politikker; mener endvidere, at nærhedsprincippet i sin styrkede og udbyggede form som defineret i EUF-traktaten samt et bedre defineret partnerskabsprincip og gennemsigtighed har central betydning for den korrekte gennemførelse af alle EU's politikker og derfor bør styrkes tilsvarende;
7. er af den opfattelse, at de nuværende målsætningers grundlæggende udformning bør bevares, og at det territoriale samarbejde, som har en klar europæisk merværdi, bør styrkes; finder, at der bør foretages en vurdering af andre foranstaltninger, herunder øremærkning og god praksis, og en indkredsning af fælles problemer og løsninger herpå; mener, at man blandt disse foranstaltninger kunne forestille sig fastsættelse af fælles målsætninger og rational anvendelse af fælles ressourcer; mener endelig, at udgifterne bør koncentreres om centrale prioriteringer, som skaber europæisk merværdi;
8. kræver, at samhørighedspolitikken efter 2013 gives en struktur, der tilbyder en enkel, rimelig og gennemsigtig overgangsordning, som vil tage hensyn til tidligere erfaringer og de seneste sociale og økonomiske udviklingstendenser i de berørte regioner og give dem mulighed for at videreføre deres bestræbelser på at skabe vækst og udvikling;
9. mener, at BNP skal forblive hovedkriteriet, når der skal træffes afgørelse om støtteberettigelse under regionalpolitikken, selv om det også skal være muligt at benytte andre målelige indikatorer, hvis disse viser sig at være relevante, men at de nationale myndigheder dog skal gives mulighed for på det rette beslutningstagningsniveau at anvende andre indikatorer, som tager hensyn til regioners og byers særkender;
10. fastholder, at Den Europæiske Socialfond fortsat bør være omfattet af forordningen om generelle bestemmelser vedrørende midlerne til samhørighedspolitikken, men at den har brug for sine egne regler;
11. kræver, at udvikling af landdistrikterne inden for rammerne af anden søjle af den fælles landbrugs-politik samordnes med målsætningerne om øget samhørighed og forvaltes på regionalt plan for at sikre tilpasning til behovene;
12. kræver, at samhørighedspolitikken og den måde, den omsættes på, gøres mere resultatorienteret og sigter mod øget virkningsfuldhed og effektivitet, således at der skabes en optimal balance mellem resultaternes kvalitet og finanskontrol; understreger, at dette kræver væsentlige forbedringer i tilsyns- og evalueringssystemerne, øget effektivitet med hensyn til forvaltningsmæssig kapacitet og fejlreduktionsniveauer samt fastlæggelse af objektive og målelige indikatorer, der er sammenlignelige for hele EU's vedkommende;
13. deler den opfattelse, at forenklingen af samhørighedspolitikken gennemførelse må videreføres og ledsages af en forenkling af nationale og regionale procedurer; understreger i denne forbindelse, at det er nødvendigt at skabe den rette balance mellem på den ene side proceduremæssig enkelhed og effektivitet og på den anden god finansiell forvaltning; mener derfor, at samhørighedspolitikken bør gøres til en brugervenlig politik med øget synlighed;

Torsdag den 7. oktober 2010

14. opfordrer til anvendelse af finansieringstekniske instrumenter, revolverende fonde og globaltilskud og kræver forenklet adgang til risikokapital og mikrofinansiering; mener, at medlemsstaterne bør gøre øget brug af de disponible ressourcer inden for faglig bistand med det formål at øge kapaciteten hos lokale og regionale myndigheder og hos andre berørte parter, navnlig ngo'er og SMV'er;

15. er af den opfattelse, at regionaludviklingspolitikken har central betydning for Unionens økonomiske, sociale og territorial udvikling og derfor fortjener en formel ministeriel struktur som politisk platform; er ligeledes af den opfattelse, at Europa-Kommissionens forvaltnings- og politikudformningsmæssige rolle også bør styrkes;

16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og Rådet.

Fremtiden for Den Europæiske Socialfond

P7_TA(2010)0357

Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om Den Europæiske Socialfonds fremtid

(2011/C 371 E/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse »Europa 2020 – En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (KOM(2010)2020),
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 25. og 26. marts 2010,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 17. juni 2010 (EUCO 13/10), særlig vedtagelsen af Europa 2020-strategien,
- der henviser til OECD's rapport for 2010 om uddannelsen rolle i disse krisetider,
- der henviser til Rådets konklusioner om Kommissionens strategirapport 2010 om gennemførelsen af programmerne under samhørighedspolitikken, som vedtoges på Rådets (udenrigsanliggender) 3023. samling i Luxembourg den 14. juni 2010,
- der henviser til EUF-traktatens artikel 6, litra e),
- der henviser til EUF-traktatens artikel 156,
- der henviser til EUF-traktatens artikel 162,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

1. konstaterer, at Den Europæiske Socialfond (ESF) spiller en central rolle for forbedringen af beskæftigelsen og jobmulighederne, tilpasningen af arbejdstagernes kvalifikationer til arbejdsmarkedets behov og arbejdstagernes integration på arbejdsmarkedet samt for øget social integration;

2. henleder opmærksomheden på de fire beskæftigelsesretningslinjer, som Europa-Parlamentet har vedtaget, og glæder sig over at målsætningerne omfatter fremme af beskæftigelsen og bekæmpelse af fattigdom i forbindelse med integration/genintegration på arbejdsmarkedet igennem uddannelse;

Torsdag den 7. oktober 2010

3. understreger, at der skal gøres betydelige fremskridt for at nå de mål og opfylde de målsætninger, der indgår i Europa 2020-strategien, hvis denne strategi skal give nogen mening;
4. mener, at det er muligt at nå Europa 2020-strategiens mål og opfylde dens målsætninger ved at anvende dette instrument til at støtte SMV'er og tilpasse de almene og faglige uddannelsessystemer til SMV'ernes behov;
5. mener, at det er af afgørende betydning, at der i højere grad fokuseres på velfungerende arbejdsmarkeder og sociale vilkår for at fremme vækst og produktivitet og forbedre beskæftigelsesresultaterne i Europa;
6. mener desuden, at der for at nå Europa 2020-målene skal lægges stor vægt på modernisering af de almene og faglige uddannelsessystemer, på anstændige arbejdsforhold, herunder bekæmpelse af usikre ansættelsesforhold og sort arbejde, på ligestilling og etablering af betingelser, der gør det muligt forene arbejde og privatliv, samt på at sikre, at de, der for øjeblikket er udelukket fra arbejdsmarkedet, atter får adgang til det;
7. mener, at ESF bør styrkes, da den er hoveddrivkraften for Europa 2020-strategien; understreger betydningen af, at medlemsstaterne udnytter ESF til at investere i kompetencer, beskæftigelse og uddannelses- og omskolingsaktiviteter med henblik på at skabe flere og bedre job;
8. er af den opfattelse, at ESF's effektivitet afhænger af dens evne til at tilpasse sig de forskellige problemer, der skyldes særlige lokale og geografiske forhold; opfordrer derfor til, at man følger en bottom-up-strategi, når målene skal fastlægges;
9. mener, at det er en forudsætning for social og territorial samhørighed, at der føres en politik til fremme af bæredygtig økonomisk vækst og jobskabelse i Europa;
10. henleder opmærksomheden på, at det ganske vist er vigtigt med territorial samhørighed, men at der er et endnu større behov for en fortsat indsats for at opnå social samhørighed i overensstemmelse med traktaternes ånd og bogstav, særlig EUF-traktatens artikel 9;
11. understreger, at EU's regionalpolitik og socialpolitik hænger sammen, og at de hver især er afgørende for Europa 2020-strategiens succes, og opfordrer Kommissionen til at skabe et klart grundlag for etablering af synergier mellem alle EU-politikker og strukturfondene;
12. understreger, at den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed bør styrkes igennem forbedring af beskæftigelsesegnethed og jobmuligheder, et højere beskæftigelsesniveau og flere og bedre job;
13. understreger på denne baggrund betydningen af, at man af al kraft bestræber sig på at sikre, at EU-politikker og -instrumenter arbejder sammen på en velkoordineret måde og understøtter hinanden for at hjælpe folk i Europa med at finde kvalitetsjob, gøre karriere, komme ud af fattigdom ved integration på arbejdsmarkedet igennem uddannelse, undgå alle former for social udstødelse og generelt profitere af fremtidig vækst;
14. erkender, at strukturfondene i det store og hele stadig er det vigtigste finansieringsinstrument for sociale mål, og anmoder Kommissionen om at fremme synergien med andre programmer og støtte samhørigheden igennem de flerårige programmer som f.eks. Daphne, Progress, folkesundhedsprogrammet og programmet »Europa for borgerne«;
15. opfordrer Kommissionen til at styrke strukturfondenes potentiale igennem forenkling navnlig af kontrollen, fleksibilitet og forbedrede procedurer og forbedret opfølgning og lægge vægt på den sociale integration med det formål at hjælpe medlemsstaterne med at optimere resultaterne af social- og beskæftigelsespolitikken og skabe bæredygtig vækst; understreger, at ESF skal gøres mere gennemsigtig hvad angår tildelingen af midler for at gøre Den Europæiske Unions indsats for beskæftigelsen virkelig synlig;

Torsdag den 7. oktober 2010

16. understreger ESF's betydning som nøgleinstrument til bekæmpelse af arbejdsløshed og forbedring af almen uddannelse og livslang faglig uddannelse for ansatte – især under den nuværende beskæftigelseskrise – samt til bekæmpelse af fattigdom og udstødelse;
17. er af den opfattelse, at den rolle ESF spiller i forbindelse med forbedring af arbejdstagernes beskæftigelsesegnethed og tilpasningsevne, bør styrkes; opfordrer Kommissionen til at overveje alle muligheder for ad politisk vej at fremme ESF's bidrag som led i strukturfondenes fremtidige struktur med henblik på at forbedre Den Europæiske Unions sociale model; mener, at der kan opnås betydelige fordele ved fortsat at lade ESF være omfattet af basisforordningen om generelle bestemmelser for fondene, men give den selvstændige regler;
18. mener, at den frie bevægelighed for personer i det indre marked skaber nye problemer i nogle dele af EU, især i større byer, hvad angår social nødhjælp til mennesker, der ikke kan forsørge sig selv, og at det lægger pres på private (velgørende) og offentlige institutioner, som yder nødhjælp til f.eks. hjemløse eller marginaliserede grupper i samfundet;
19. understreger, at partnerskabsprincippet bidrager til gennemsigtighed og forenkling, og at partnerne derfor bør have beføjelse til at varetage deres roller tilfredsstillende; understreger nødvendigheden af yderligere at styrke partnerskabsstrategien ved at yde ESF-støtte til kapacitetsopbygning og uddannelse af partnere;
20. mener, at ESF bør spille en central rolle i forbindelse med fremme af den økonomiske væksts sociale dimension og aktiv inddragelse af borgerne i samfundet og på arbejdsmarkedet, hvilket vil bidrage til at fremme ligestilling for alle som katalysator for solidaritet i samfundet og mellem generationerne og for skabelse af et mere inklusivt samfund, med det formål at mindske fattigdommen;
21. mener, at resultaterne af det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse (2010) kunne gøre det lettere for Kommissionen at målrette ESF-støtten mere effektivt på bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse i EU igennem støtte til bedre uddannelse til fremtidens job;
22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag den 7. oktober 2010

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

Udvidelse af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, som ikke allerede er omfattet af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet *II**

P7_TA(2010)0342

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. oktober 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udvidelse af forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er omfattet af disse forordninger udelukkende på grund af deres nationalitet (11160/4/2010 – C7-0208/2010 – 2007/0152(COD))

(2011/C 371 E/09)

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets holdning ved førstebehandling (11160/4/2010 – C7-0208/2010),
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2007)0439),
- der henviser til EF-traktatens artikel 63, stk. 4, og artikel 67, på grundlag af hvilke Kommissionen har sendt forslaget til høring i Parlamentet (C6-0289/2007),
- der henviser til sin holdning af 9. juli 2008 ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
- der henviser til artikel 294, stk. 7, og artikel 79, stk. 2, litra b, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til sin beslutning af 5. maj 2010 om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665) - Omnibus ⁽²⁾,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 16. januar 2008 ⁽³⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 72,
- der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0261/2010),

⁽¹⁾ EUT C 294 E af 3.12.2009, s. 259.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0126.

⁽³⁾ EUT C 151 af 17.6.2008, s. 50.

Torsdag den 7. oktober 2010

1. godkender Rådets holdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.
-

Udnævnelse af et medlem af Revisionsretten (Lazaros Stavrou Lazarou - CY)

P7_TA(2010)0343

Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om den foreslåede udnævnelse af Lazaros Stavrou Lazarou til medlem af Revisionsretten (C7-0188/2010 – 2010/0818(NLE))

(2011/C 371 E/10)

(Høring)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EUF-traktatens artikel 286, stk. 2, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0188/2010),
 - der henviser til, at Budgetkontroludvalget på sit møde den 27. september 2010 foretog en høring af den af Rådet foreslåede kandidat til hvervet som medlem af Revisionsretten,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 108,
 - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A7-0254/2010),
- A. der henviser til, at Lazaros Stavrou Lazarou opfylder de i EUF-traktatens artikel 286, stk. 1, fastsatte krav,
1. afgiver positiv udtalelse om Rådets forslag om udnævnelse af Lazaros Stavrou Lazarou til medlem af Revisionsretten;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og til orientering til Revisionsretten samt til Den Europæiske Unions øvrige institutioner og medlemsstaternes revisionsinstitutioner.
-

Torsdag den 7. oktober 2010

Udnævnelse af et medlem af Revisionsretten (Gijs M. de Vries - NL)

P7_TA(2010)0344

Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om den foreslåede udnævnelse af Gijs M. de Vries til medlem af Revisionsretten (C7-0191/2010 – 2010/0819(NLE))

(2011/C 371 E/11)

(Høring)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til EUF-traktatens artikel 286, stk. 2, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0191/2010),

— der henviser til, at Budgetkontroludvalget på sit møde den 27. september 2010 foretog en høring af den af Rådet foreslåede kandidat til hvervet som medlem af Revisionsretten,

— der henviser til forretningsordenens artikel 108,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A7-0255/2010),

A. der henviser til, at Gijs M. de Vries opfylder de i EUF-traktatens artikel 286, stk. 1, fastsatte krav,

1. afgiver positiv udtalelse om Rådets forslag om udnævnelse af Gijs M. de Vries til medlem af Revisionsretten;

2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og til orientering til Revisionsretten samt til Den Europæiske Unions øvrige institutioner og medlemsstaternes revisionsinstitutioner.

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Spanien/ Galicia Textiles

P7_TA(2010)0345

Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/003 ES/ Galicia Textiles, Spanien) (KOM(2010)0437 - C7-0205/2010 - 2010/2136(BUD))

(2011/C 371 E/12)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0437 - C7-0205/2010),

Torsdag den 7. oktober 2010

- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006«), særlig punkt 28,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0259/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, med det formål at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet,
- B. der henviser til, at anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, så det kom til at omfatte støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- C. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med den fælleserklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der blev vedtaget under samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden,
- D. der henviser til, at Spanien har anmodet om støtte i forbindelse med 703 afskedigelser i 82 virksomheder, der er aktive inden for NACE (rev. 2) hovedgruppe 14 (Fremstilling af beklædningsartikler) i NUTS II-regionen Galicia,
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i forordningen om Globaliseringsfonden,
1. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at fremskynde anvendelsen af Globaliseringsfonden;
 2. minder om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden og derved stille tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed, beregnet på at yde støtte til arbejdstagere, der er blevet afskediget som en konsekvens af globaliseringen og den finansielle og økonomiske krise; understreger den rolle, som Globaliseringsfonden kan spille for afskedigede arbejdstageres genindslusning på arbejdsmarkedet;
 3. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i forordningen om Globaliseringsfonden bør sikres, at fonden støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers genindslusning på arbejdsmarkedet; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden ikke må erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
 4. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres fra Globaliseringsfonden, omfatter detaljerede oplysninger om komplementariteten med foranstaltninger, der finansieres af strukturfondene; gentager sin opfordring til, at der også forelægges en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i dens årsberetninger;

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Torsdag den 7. oktober 2010

5. glæder sig over, at Kommissionen som et led i anvendelsen af Globaliseringsfonden har foreslået en anden kilde til betalingsbevillinger end ubenyttede midler fra Den Europæiske Socialfond og hermed efterkommer Parlamentets hyppige påmindelser om, at Globaliseringsfonden blev oprettet som et specifikt instrument med egne mål og frister, og at der derfor skal fastlægges hensigtsmæssige budgetposter overførsler;
6. bemærker, at med henblik på at anvende Globaliseringsfonden i dette tilfælde, skal betalingsbevillingerne overføres fra en budgetpost, der er beregnet til støtte for innovation og små og mellemstore virksomheder; beklager, at der er alvorlige mangler i Kommissionens gennemførelse af rammeprogrammerne for konkurrenceevne og innovation, især under en økonomisk krise, der formodes at øge behovet for en sådan støtte betragteligt;
7. minder om, at Globaliseringsfondens funktionsmåde og merværdi bør evalueres i forbindelse med den generelle vurdering af programmerne og forskellige andre instrumenter, der er etableret i henhold til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006, i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013;
8. glæder sig over den nye udformning af Kommissionens forslag, som indeholder en begrundelse med klare og detaljerede oplysninger om ansøgningen, undersøgelse af kriterierne for støtteberettigelse og redegørelse for årsagerne til, at den blev godkendt, hvilket er i overensstemmelse med Parlamentets anmodninger;
9. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
10. pålægger sin formand at undertegne afgørelsen sammen med Rådets formand og foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
11. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/003 ES/ Galicia Textiles, Spanien)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen og

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Torsdag den 7. oktober 2010

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen blev oprettet med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene på grund af globaliseringen, og at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) Anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, så det kom til også at omfatte støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- (3) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende Globaliseringsfonden inden for et årligt loft på 500 mio. EUR.
- (4) Spanien indgav den 5. februar 2010 en ansøgning om anvendelse af Globaliseringsfonden i forbindelse med afskedigelser i 82 virksomheder, der er aktive inden for NACE (rev. 2) hovedgruppe 14 («Fremstilling af beklædningsartikler») i NUTS II-regionen Galicia (ES11), og supplerede denne ansøgning med yderligere oplysninger frem til den 11. maj 2010. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af støttebeløbets størrelse, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1927/2006. Kommissionen foreslår derfor, at der ydes en støtte på 1 844 700 EUR.
- (5) Der bør derfor som følge af Spaniens ansøgning ydes støtte fra Globaliseringsfonden -

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE

Artikel 1

I forbindelse med Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010 stilles der et beløb til rådighed fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen på 1 844 700 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Torsdag den 7. oktober 2010

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Danmark/Danfosskoncernen

P7_TA(2010)0346

Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2009/015 DK/Danfosskoncernen, Danmark) (KOM(2010)0416 - C7-0200/2010 - 2010/2134(BUD))

(2011/C 371 E/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0416 - C7-0200/2010),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006«), særlig punkt 28,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0258/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, med det formål at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet,
- B. der henviser til, at anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, så det kom til at omfatte støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- C. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med den fælleserklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der blev vedtaget under samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden,
- D. der henviser til, at Danmark har anmodet om støtte i forbindelse med 1 443 afskedigelser i Danfosskoncernens tre virksomheder, der er aktive inden for NACE (rev. 2) hovedgruppe 27 og 28 i NUTS II-regionen Syddanmark,
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i forordningen om Globaliseringsfonden,

1. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at fremskynde anvendelsen af Globaliseringsfonden;

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Torsdag den 7. oktober 2010

2. minder om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden og derved stille tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed, beregnet på at yde støtte til arbejdstagere, der er blevet afskediget som en konsekvens af globaliseringen og den finansielle og økonomiske krise; understreger den rolle, som Globaliseringsfonden kan spille for afskedigede arbejdstageres genindslusning på arbejdsmarkedet;
3. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i forordningen om Globaliseringsfonden bør sikres, at fonden støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers genindslusning på arbejdsmarkedet; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden ikke kan erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
4. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres fra Globaliseringsfonden, omfatter detaljerede oplysninger om komplementariteten med foranstaltninger, der finansieres af strukturfondene; gentager sin opfordring til også at forelægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i dens årsberetninger;
5. glæder sig over, at Kommissionen som et led i anvendelsen af Globaliseringsfonden har foreslået en anden kilde til betalingsbevillinger end ubenyttede midler fra Den Europæiske Socialfond og hermed efterkommer Parlamentets hyppige påmindelser om, at Globaliseringsfonden blev oprettet som et specifikt instrument med egne mål og frister, og at der derfor skal fastlægges hensigtsmæssige budgetposter overførsler;
6. bemærker, at med henblik på at anvende Globaliseringsfonden i dette tilfælde, skal betalingsbevillingerne overføres fra en budgetpost, der er beregnet til støtte for innovation og små og mellemstore virksomheder; beklager, at der er alvorlige mangler i Kommissionens gennemførelse af rammeprogrammerne for konkurrenceevne og innovation, især under en økonomisk krise, der formodes at øge behovet for en sådan støtte betragteligt;
7. minder om, at Globaliseringsfondens funktionsmåde og merværdi, bør evalueres i forbindelse med den generelle vurdering af programmerne og øvrige instrumenter, der er etableret i henhold til IIA af 17. maj 2006, i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013;
8. glæder sig over den nye udformning af Kommissionens forslag, som indeholder en begrundelse med klare og detaljerede oplysninger om ansøgningen, undersøgelse af kriterierne for støtteberettigelse og redogørelse for årsagerne til, at den blev godkendt, hvilket er i overensstemmelse med Parlamentets anmodninger;
9. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
10. pålægger sin formand at undertegne afgørelsen sammen med Rådets formand og foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
11. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2009/015 DK/Danfosskoncernen, Danmark)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

Torsdag den 7. oktober 2010

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen blev oprettet med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene på grund af globaliseringen, og at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) Anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, så det også kom til at omfatte støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- (3) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende Globaliseringsfonden inden for et årligt loft på 500 mio. EUR.
- (4) Danmark har indgivet en ansøgning om anvendelse af fonden i forbindelse med afskedigelser i Danfosskoncernen. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af støttebeløbets størrelse, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1927/2006. Kommissionen foreslår derfor, at der ydes en støtte på 8 893 336 EUR.
- (5) Der bør derfor som følge af Danmarks ansøgning ydes støtte fra Globaliseringsfonden -

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I forbindelse med Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010 stilles der fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen et beløb på 8 893 336 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger til rådighed.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Torsdag den 7. oktober 2010

**Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Danmark/
Linak A/S**

P7_TA(2010)0347

Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2009/031 DK/Linak, Danmark) (KOM(2010)0417 - C7-0199/2010 - 2010/2133(BUD))

(2011/C 371 E/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0417 - C7-0199/2010),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006«), særlig punkt 28,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0257/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, med det formål at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet,
- B. der henviser til, at anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, så det kom til at omfatte støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise,
- C. der henviser til, at Unionens økonomiske bistand til arbejdstagere, der er blevet arbejdsløse, bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med fælleserklæringen fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der blev vedtaget under samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden,
- D. der henviser til, at Danmark har anmodet om støtte i forbindelse med 198 afskedigelser i virksomheden Linak, der er aktiv inden for den elektroniske og mekaniske sektor i NUTS II-regionen Syddanmark,
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i forordningen om Globaliseringsfonden,
1. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at fremskynde anvendelsen af Globaliseringsfonden;

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Torsdag den 7. oktober 2010

2. minder om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden og derved stille tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed, beregnet på at yde bistand til arbejdstagere, der er blevet afskediget som en konsekvens af globaliseringen og den finansielle og økonomiske krise; understreger den rolle, Globaliseringsfonden kan spille for afskedigede arbejdstageres reintegration på arbejdsmarkedet;
3. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i forordningen om Globaliseringsfonden bør sikres, at fonden støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers reintegration på arbejdsmarkedet; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden ikke kan erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
4. bemærker, at de oplysninger, der er forelagt om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres gennem Globaliseringsfonden, omfatter detaljerede oplysninger om komplementariteten med foranstaltninger, der modtager støtte gennem strukturfondene; gentager sin opfordring til også at forelægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i dens årsberetninger;
5. glæder sig over, at Kommissionen som et led i anvendelsen af Globaliseringsfonden har foreslået en anden kilde til betalingsbevillinger end ubenyttede midler fra Den Europæiske Socialfond som opfølgning til de hyppige påmindelser fra Europa-Parlamentets side om, at Globaliseringsfonden blev oprettet som et særskilt instrument med dets egne målsætninger og tidsfrister, og at der derfor skal fastlægges hensigtsmæssige budgetposter med henblik på overførsler;
6. bemærker, at betalingsbevillinger med henblik på at anvende Globaliseringsfonden i denne sag vil blive overført fra en budgetpost, som er beregnet til at støtte SMV'er og innovation; beklager de alvorlige mangler i forbindelse med Kommissionens gennemførelse af programmer for konkurrenceevne og innovation, især under en økonomisk krise, der formodes at øge behovet for en sådan støtte betragteligt;
7. minder om, at Globaliseringsfondens funktionsmåde og merværdi bør evalueres i forbindelse med den generelle vurdering af programmerne og forskellige andre instrumenter, der er etableret i henhold til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006, i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013;
8. glæder sig over det nye format i Kommissionens forslag, som indeholder en begrundelse med klare og detaljerede oplysninger om ansøgningen, en undersøgelse af kriterierne for støtteberettigelse og en redegørelse for årsagerne til, at den blev godkendt, hvilket er i overensstemmelse med Parlamentets anmodninger;
9. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
10. pålægger sin formand at undertegne afgørelsen sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
11. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2009/031 DK/Linak, Danmark)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

Torsdag den 7. oktober 2010

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen blev oprettet med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene på grund af globaliseringen, og at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) Anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, så det også kom til at omfatte støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- (3) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende Globaliseringsfonden inden for et årligt loft på 500 mio. EUR.
- (4) Danmark har indgivet en ansøgning om anvendelse af fonden i forbindelse med afskedigelser i Linak A/S. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af støttebeløbets størrelse, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1927/2006. Kommissionen foreslår derfor, at der ydes en støtte på 1 213 508 EUR.
- (5) Der bør derfor som følge af Danmarks ansøgning ydes støtte fra Globaliseringsfonden -

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I forbindelse med Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010 stilles der fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen et beløb på 1 213 508 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger til rådighed.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Torsdag den 7. oktober 2010

Tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser *I**

P7_TA(2010)0349

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. oktober 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (KOM(2010)0256 – C7-0134/2010 – 2010/0137(COD))

(2011/C 371 E/15)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0256),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 77, stk. 2, litra a, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0134/2010),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Udenrigsudvalget (A7-0256/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2010)0137

Europa-Parlamentets holdning vedtaget ved førstebehandlingen den 7. oktober 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 1091/2010).

2011/C 371 E/13	Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Danmark/Danfosskoncernen Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2009/015 DK/Danfosskoncernen, Danmark) (KOM(2010)0416 - C7-0200/2010 - 2010/2134(BUD))	50
	BILAG	51
2011/C 371 E/14	Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Danmark/Linak A/S Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2009/031 DK/Linak, Danmark) (KOM(2010)0417 - C7-0199/2010 - 2010/2133(BUD))	53
	BILAG	54
2011/C 371 E/15	Tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. oktober 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (KOM(2010)0256 - C7-0134/2010 - 2010/0137(COD))	56
	P7_TC1-COD(2010)0137 Europa-Parlamentets holdning vedtaget ved førstebehandlingen den 7. oktober 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav	56

Tegnforklaring

*	høringsprocedure
**I	samarbejdsprocedure (førstebehandling)
**II	samarbejdsprocedure (andenbehandling)
***	samstemmende udtalelse
***I	fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
***II	fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
***III	fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrenene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA